LEGEA ŞI HARUL

1. EXPLICAŢII PRIVITOARE LA LEGE
2. SLĂBICIUNEA LEGII
3. HRISTOS ŞI LEGEA
4. CREŞTINUL ŞI LEGEA
5. CELE 7 DISPENSAŢII
6. CELE 10 PORUNCI

LEGEA ŞI HARUL

GENEZA 15 – LEGĂMÂNTUL AVRAAMIC
(necondiţionat,irevocabil şi veşnic)

-LEGEA ADĂUGATĂ ULTERIOR: Galateni 3:17,18 .

-A FOST O MĂSURĂ TEMPORARĂ:Galateni :3.19

-A FOST DATĂ PENTRU EVREI: Exod 19:4-6; Psalmii 147:19,20

-SCOPUL LEGII: *NU* mântuire – Galateni 3:11; Romani 3:20, *ci :*

LEGEA ŞI HARUL

a) Să descopere slava şi sfinţenia Lui Dumnezeu. Deuteronom 5:22-28
b) Să descopere păcatul.Romani 7:7,13; 1 Tim.1:9; Iacov 1:22-25
c) Să arate că Israel este poporul ales al Lui Dumnezeu. Efeseni 2:15,16; Fapte 15
d) Să dea Israelului un standard de viaţă evlavioasă, astfel încât ei să moştenească făgăduinţele. Deuter.4:1;5:29
e) Să pregătească Israelul pentru venirea Lui Hristos. Galateni 3:24

LEGEA ŞI HARUL

- Să ilustreze în *tipuri* Persoana şi lucrarea Lui Hristos. Evrei 8-10

-legea este comparată cu o *oglindă.Iacov.1:22-25* vs.v.25

-un *jug* pentru că aduce robie. Fapte 15:10,Gal.5:10, Rom. 8:3

-un *antrenor*, pentru că l-a pregătit pe Israel pentru venirea Lui Hristos.Galateni 3:23-4:7

-*scrisoare* scrisă pe *piatră.2* Corinteni 3, în contrast cu legea dragostei scrisă în inimile noastre de Duhul Său; o umbră în contrast cu realitatea şi împlinirea ei în Hristos.Evrei 10:1, Coloseni 2:14-17

LEGEA ŞI HARUL

Să nu uităm că legea se rezumă la ‘’*să nu faci*’’, iar harul la ‘’*EU am să fac*’’! Ce nu poate face Legea:

1. Nu poate face pe cineva desăvârşit.Evrei 7:11-19;10:1,2
2. Nu poate justifica de păcate.Fapte 13:38,39; Romani 3:20-28
3. Nu poate oferi neprihănirea.Galateni 2.21
4. Nu poate da pace inimii.Evrei 9.9
5. Nu poate da viaţa.Galateni 3.21

LEGEA ŞI HARUL

HRISTOS ŞI LEGEA !

Ioan 1:17’’*Legea a fost dată prin Moise, dar harul şi adevărul au venit prin Isus Hristos*’’.

- Hristos s-a născut sub lege: Galateni 4:4-6
- A împlinit Legea: Matei 5:17
- Persoana şi lucrarea Lui se văd în Lege: Luca 24:44-47
- El ne-a răscumpărat de sub blestemul Legii: Gal.3:10-14,Coloseni 2:13,14, făcându-se El blestem pentru noi
- Hristos este sfârşitul Legii: Romani 10.4
- Astăzi Legea nu mai separă Neamurile de Evrei, pentru că în Hristos toţi sunt una. Efeseni 2:11-14

LEGEA ŞI HARUL

CREŞTINUL ŞI LEGEA

-Noi cei aflaţi sub Noul Legământ nu mai suntem sub Lege. Romani 6:14

-În Isus, noi am murit faţă de Lege. Romani 7:1-4

-Am fost eliberaţi de sub incidenţa ei Romani 7:5,6

-Nu trebuie să ne lăsăm prinşi în mrejele ei. Galateni 5:1-4, evreii şi unii de astazi dintre Neamuri sunt în pericolul de a se reîntoarce la starea de robie.

-Noi, credincioşii Noului Legământ,nu mai avem nici o lege?

LEGEA ŞI HARUL

-Romani 6:1 – acuze aduse ap.Pavel

-2 Cor.3 – harul este net superior legii, deşi cerinţele harului sunt mult mai mari decât ale legii, pentru că se referă şi la interior,nu doar la exterior.

-nu o haină a fărădelegii. Galateni 5:13-26

-nu prin puterea noastră.Romani 7:1-6

-Romani 8:1-4,12-14. Duhul este Cel ce împlineşte legea în noi

“Însă nu Legea este regula de viaţă a credinciosului ci Domnul Isus Hristos. Sunt mulţi oameni care nu văd că de fapt Hristos şi nu Legea este regula de viaţă" a credinciosului născut din nou. Ei nu înţeleg că *un om nu poate fi sub Lege fără ca prin aceasta să se afle şi sub blestem.*

Legea îi osândeşte la moarte pe toţi cei ce nu reuşesc să ţină sfintele sale precepte.

Întrucât nici un om nu este în stare să asculte de Lege în mod desăvârşit, rezultă că toţi oamenii sunt condamnaţi la moarte.”

Dar Hristos i-a răscumpărat pe credincioşi din blestemul Legii, pentru că El a fost făcut blestem pentru noi.

Deci a fi preocupat de păzirea Legii, după ce am fost mântuit de Hristos, *în loc să fiu preocupat de Persoana Domnului Isus Hristos,* mă aruncă sub blestemul Legii, căci în Galateni 1: 19 stă scris:

"...eu, prin Lege am murit faţă de Lege, ca să trăiesc pentru Dumnezeu".

În Galateni 2:21 este scris:

"Nu vreau să fac zadarnic harul lui Dumnezeu; căci dacă neprihănirea se capătă prin Lege, degeaba a murit Hristos" .

LEGEA ŞI HARUL

CELE 7 DISPENSAŢII:

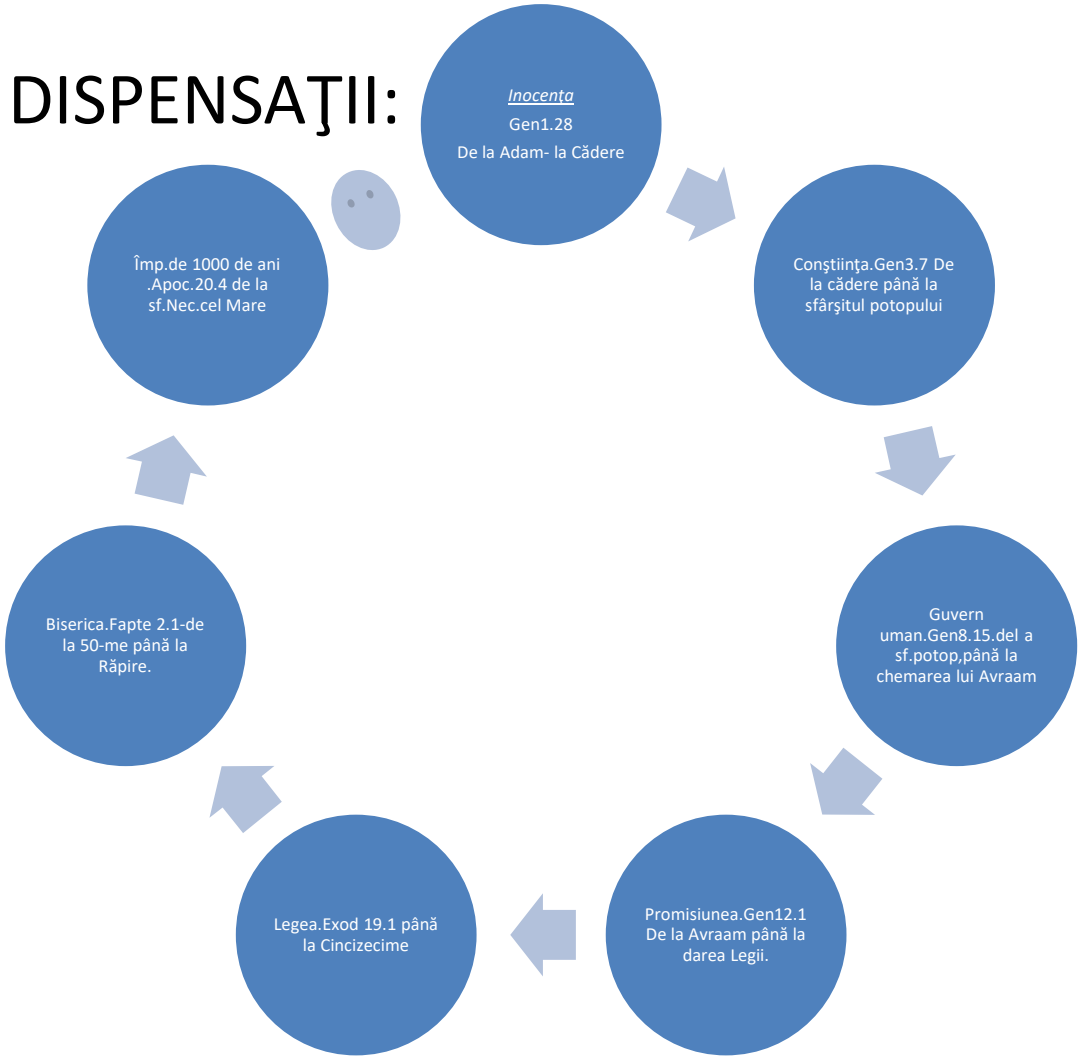

LEGEA ŞI HARUL

OBSERVAŢI DIFERENŢELE ÎNTRE DISPENSAŢII?

Un lucru nu se schimbă niciodată: *Evanghelia*.

Avraam a fost mântuit prin credinţă,în viitor,pe credit.Romani 3.25

Noi cei de astăzi privim în urmă la aceeaşi jertfă.

SOLA SCRIPTURA – SOLA GRATIA – SOLA FIDE !

DECALOGUL

Fapte.7:38*’’ei au primit cuvinte vii,*

ca să ni le dea nouă’’!

Exod 34.4-2 plăci grele,nu uşoare,tăiate şi duse pe munte de Moise !

<u>I.În relaţia cu Dumnezeu</u>:

1.Eu sunt Domnul Dumnezeul tău.Să nu ai..

2.Să nu îţi faci chip cioplit,să nu te închini..

3.Să nu iei în deşert Numele Domnului.

4.Adu-ţi aminte de ziua a 7-a,ca s-o sfinţeşti..

DECALOGUL

II.În relaţia cu semenii noştrii:

5. Cinsteşte pe tatăl tău şi pe mama ta.
6. Să nu ucizi.
7. Să nu preacurveşti.
8. Să nu furi.
9. Să nu minţi.
10. Să nu pofteşti.

DECALOGUL

Legea vorbeşte despre:

-Cadrul relaţiei şi condiţiile dintre Dumnezeu şi Om. Legea arată cadrul în care pot fi prieten cu El. Tot timpul (până la Exod 20) relaţia cu Dumnezeu a fost delimitată clar de voia Lui: Eden,Potop. Dumnezeu Le-a dat o lege, pe care dacă o încălcau, încălcau tratatul.

-Ca să existe o relaţie liber consimţită. Deşi Dumnezeu le putea impune autoritatea, El doreşte o relaţie liber consimţită. În cartea Numeri se putea scrie numele lor dacă Îl alegeau pe Domnul. Aveau însă libertatea să aleagă viţelul.

-Ca preoţia să existe se dă un cadrul legal.Exod 19:4-6. Noi Creştinii dup Evanghelie avem : Mărturisirea de credinţă şi Statutul UBCE (sunt stocate pe lap-top-ul Bisericii noastre), şi crezul apostolic de asemenea.Priviţi Exod 4.22,23 este conceptul de întâi născut dar şi conceptul slujirii.Compară cu Evrei 12.21-23.

DECALOGUL

Prima poruncă: ‘’**Eu Sunt Domnul** Dumnezeul tău,care te-a scos din ţara Egiptului, din casa robiei.’’-este baza legală a decalogului.

Prima poruncă leagă versetele 3-6 între ele ‘’curg’’din una în alta. Pentru că Eu Sunt Domnul, atunci:’’**Să nu ai** alţi dumnezei afară de Mine!’’v.3.’’**Să nu îţi faci chip cioplit**, nici...’’,iar v.5:’’**Să nu te închini** înaintea lor, şi **să nu le slujeşti**, căci Eu Domnul sunt ‘’Un Dumnezeu gelos, care pedepsesc..’’

DECALOGUL

-Dumnezeu Însuşi porunceşte însă, să se facă elementele cortul întâlnirii după chipul celor arătate pe munte, dar specificaţia este clară: să nu ai, să nu îţi faci, să nu te închini, şi să nu le slujeşti.

Iconolaştii şi

Iconodulii:

DECALOGUL

- **Iconoclasmul** (din limba greacă *eikon* adică *chip*, *înfățișare* sau ***icoană*** și *klasma* adică *a distruge*) este o doctrină oficială a statului și a bisericii bizantine, între anii 726-843, care a impus distrugerea icoanelor și disciplinarea celor ce li se închinau. Politica iconoclastă a reprezentat, de asemenea, reforme sociale, politice, administrative și legislative.
- Pe tărâm dogmatic, controversele hristologice s-au încheiat în secolul al VII-lea. Numai că, după ce Biserica a învins fiecare părere contrarie în parte, a fost declanșată o ofensivă împotriva unui aspect al învățăturii ortodoxe: a început lupta împotriva „icoanei”, dat tot ca o continuare a disputelor hristologice. Astfel, și-a făcut apariția unul dintre cele mai mari curente care a clătinat fundamentul creștinismului: iconoclasmul secolelor VIII-IX. Acest curent își are începutul deja înainte de domnia împăratului Leon al III-lea (717-741), dar care în timpul acestui împărat a luat o mare amploare. Iconoclasmul însemna la acea vreme dorința de respectare a poruncii a doua din Decalog: "Să nu-ți faci chip cioplit și nici un fel de asemănare a nici unui lucru din câte sunt în cer, sus, și din câte sunt pe pământ, jos, și din câte sunt în apele de sub pământ! Să nu te închini lor, nici să le slujești, că Eu, Domnul Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu zelos, care pedepsesc pe copii pentru vina părinților ce Mă urăsc pe Mine, până la al treilea și al patrulea neam, Și Mă milostivesc până la al miilea neam către cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele." Ieșirea(Exodul) 20:4-6.
- Expansiunea iconoclasmului a avut mai multe cauze. Diferite scrieri sugerează că cel puțin o parte a motivului pentru înlăturarea icoanelor pare să fi fost înfrângerile militare împotriva musulmanilor și o erupție vulcanică pe insula Thera. Este posibil ca Leon să fi considerat această erupție ca o dovadă a mâniei lui Dumnezeu împotriva adorării icoanelor de către Biserică. În timpul luptelor contra arabilor, Leon a observat valorile puritane arabe care socoteau arta religioasă drept idolatrie și a crezut că imperiul său va câștiga războiul dacă va proceda la fel.
- În cadrul celui de-al doilea conciliu de la Niceea, iconoclasmul a fost declarat erezie și s-a revenit la folosirea icoanelor

DECALOGUL

- Termenul de **iconodul** (din gr. *eikonodoulos*, „cinstitorul” sau „slujitorul” de imagini) sau **iconofil** este folosit pentru a-i desemna pe creştinii care practică sau suţin folosirea în cult sau la rugăciunea privată a imaginilor religioase, mai precis a icoanelor. Cei care se opun folosirii icoanelor sunt numiţi iconoclaşti („distrugătorii” sau, literal, „spărgătorii de icoane”).

DECALOGUL

Apelativul de iconoduli le-a fost dat creştinilor ortodocşi care au apărat cultul icoanelor în disputele din secolele al VIII-lea şi al IX-lea cu iconoclaştii. Disputa a apărut în contextul ascensiunii Islamului în Orient, credincioşii mahomedani respingând orice formă de reprezentare materială a Divinităţii, şi datorită unei interpretări foarte literale a uneia din cele Zece Porunci, care interzice crearea şi venerarea „chipurilor cioplite”.

În timpul „controversei iconoclaste” din secolele VIII-IX, mănăstirile au fost printre principalele susţinătoare ale cultului icoanelor. Monahii s-au organizat şi s-au mobilizat pentru apărarea icoanelor. Între cei mai cunoscuţi susţinători ai cinstirii icoanelor au fost, în Orient, Sf. Ioan Damaschin, iar la Constantinopol, Sf. Teodor Studitul, care au scris şi mai multe tratate în apărarea icoanelor, iar dintre episcopi, Patriarhul Gherman I al Constantinopolului şi Papa Grigorie al III-lea al Romei. Mare parte a poporului, mai ales din provincii, ţinea la cultul icoanelor. Cea mai ilustră reprezentantă a partidei iconodule din rândul nobilimii bizantine a fost Împărăteasa Irina, mama şi regenta împăratului Constantin al VI-lea, care a pus capăt primei perioade iconoclaste şi a convocat al şaptelea Sinod Ecumenic, care a consfinţit cinstirea icoanelor. Sf. împărătească Teodora, sprijinitoarea Ortodoxiei

În anul 843, o altă împărătească, Teodora a II-a, regentă în numele fiului ei, Mihail al III-lea, a pus capăt celei de-a doua persecuţii iconoclaste lansate de împăratul Leon al V-lea Armeanul în anul 813. Ca urmare a măsurilor luate de Teodora, iconodulii, sub conducerea patriarhului Ignatie al Constantinopolului (847-858, 867-877) au avut definitiv câştig de cauză. De la proclamarea restabilirii cultului icoanelor în anul 843, Biserica Ortodoxă prăznuieşte în fiecare an, în prima duminică din Postul Mare, Biruinţa Ortodoxiei.

DECALOGUL

Câteva versete biblice cu privire la idoltarie:

Leviticul 19.4’’Să nu vă întoarceţi spre idoli, şi să nu vă faceţi dumnezei turnaţi. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru. ‘’

Deuteronom 32:17, Psalmi 31:6, Jeremia 7:18;44:17-19; Isaia 2.8; 19.3;42:17;44 (tot cap.),Ezechiel 8:11 (idoli + droguri?), 1 Cor.10.7; Apoc.21:8.

DECALOGUL

Gelozia Domnului : este o calitate **şi nu** un defect. La noi uneori este un defect grav. Cântarea Cânt.8.6

Când sunt gelos pe ceva sau cineva:

Când acel om sau lucru îmi place, dacă nu mi-ar plăcea nu aş fi nici gelos. Dumnezeu ne iubeşte. ‘’A Lui care ne iubeşte’’ (Apoc.1.5)

Dumnezeu vede valoare în noi – de aceea este Un Dumnezeu exclusivist. Toate religiile sunt permisive,dar creştinismul nu este permisiv. Coranul sfătuieşte ca femeia să fie când şi când bătută de soţul ei, dar de la piept în jos ca să nu o sluţească. Creştinismul nu permite compromisul.

DECALOGUL

CÂND STÂRNESC GELOZIA DOMNULUI?

1.Timpul – uitare = Deuter.4:23,24. Dacă *Dumnezeu vine cu priorităţi, Satan vine cu urgenţe*. La botez ce am promis? Până când îL vei sluji, cum îL vei sluji? Până când voi fi foarte aglomerat ? Stârnim gelozia Domnului.

La evenimente majore, evreii ridicau pietre de aducere aminte; nouă cei de astăzi la cină ni se aduce aminte; Iacov unge piatra pe care şi-a pus capul la Luz, la trecerea Iordanului se ridică pietre de aducere aminte.

DECALOGUL

CÂND STÂRNESC GELOZIA DOMNULUI?

2.Prietenia cu lumea.Iacov.4:2-5. Câte familii nu s-au destrămat din cauza aceasta! Osea 3.3

Israel este soţia (simbolic, metaforic) Lui Dumnezeu.

3.Idolatria. Psalm 78:56-58.

Definirea idolului:’’*idolul este o entitate în care vreau să mă încred atunci când am nevoie să îmi rezolve problemele.Îi aduc jertfe,ofrande,tot ce îmi cere, iar când eu am nevoie el trebuie să îmi rezolve problemele materiale şi spirituale.’’*

DECALOGUL

Concluzia: nu cumva mulţi ÎL văd pe Dumnezeu ca pe un idol? Tu cum îl vezi pe Domnul?

Eu mi-am făcut partea mea,acum şi Tu eşti obligat să îţi faci partea Ta?

Dumnezeu nu M-a forţat la o relaţie cu El, ci eu am acceptat-o de buna voie, de aceea trebuie să ascult doar de El!

Legea gravitaţiei te va zdrobi dacă nu ţii cont de ea. Cineva a sărit de la etajul 100 al unui zgârie nori.Pe la etajul 50 a fost întrebat:

‘’-Cum eşti?’’ Bine, răspunse el...pe la etajul 25 a spus tot la fel ,dar dupa ce a căzut la pământ nu a mai putut răspunde.

DECALOGUL

Eu Sunt Domnul – **identitatea Lui**

Care te-a scos din ţara Egiptului **– lucrarea Lui**

Dumnezeul tău – **relaţia cu El**

Există Un singur Dumnezeu, o singură închinare, iar în momentul în care accepţi să i te închini Lui, trebuie să arunci de la tine orice alt idol. Cui i-ai jurat credinţă?

Există 4 interdicţii:

''să nu ai'',*''să nu îţi faci''*,*''să nu te închini''*,''să *nu le slujeşti''*.

Dar dacă nu există un alt Dumnezeu, cum atunci am, sau îmi fac, sau mă închin,sau îl slujesc? Cum se poate asta?

DECALOGUL

Ce este un idol=orice,oricine ne poate cuceri în mod covârşitor astfel încât, să-i dăm iubirea noastră,timpul, banii, gândurile,preocupările noastre.

Exemple de idoli contemporani:

Coloseni 3.5=**lăcomia** de orice fel,Efeseni 5.5**: lăcomia de avere**

Filipeni 3.19= dumnezeul lor este **pântecele**. Rom.16:18

Fapte 12.22**= cultul personalităţii** Irod,divinizarea actorilor de către cei tineri mai ales,se pun nume de actori copiilor de către părinţi.

Matei 6.24 – **Mamona** (lumea cu bogăţia ei)

-Televizorul,**Băutura alcoolică,** Somnul, Munca,**Sportul**, **Curvia**, **Zodiacul,** sau închinarea la animale, se trezesc de dimineaţă şi se închină, opusul Psalmi 5.3. (Jeremia 10.2; *Deuteronom 18:9-14*)

Cei 3 prieteni ai lui Daniel nu s-au închinat chipului de aur.

-New Age *era nouă*-are 5 crezuri fundamentale(monism, panteism, karma, maia, iluminarea). 1 Tim.4.1; 2 Tim.4:3,4

Isaia 2:18-21 , 1 Ioan 5:21

DECALOGUL

Deci să revenim la întrebarea de la pag.25: în ce constă primejdia ?

1 Cor.10:14-22 .v.18 ‘’în împărtăşire cu altarul’’, nu mănânci din jertfă dacă nu zici :’’să-i fie lui.....’’.

În Numeri 25 se fac nişte ceremonii. După ceremonii v.2, poporul a mâncat, s-a închinat, şi s-a alipit (curvie).Există un duh în cartea pe care o citeşti,în muzică, filme, se aduc ofrande demonului, iar tu participi la ele – eşti în împărtăşire cu demonul.

Idolul este materie moartă dar în spatele lui stă demonul, o forţă spirituală diabolică.

Cel rău este foarte mulţumit dacă am crede că el nu există, pentru că poate lucra atât de bine atunci.

Deuter.32.17,21; Jeremia 50.38; Ap.9.20.

Jeremia 17.35 ’’să nu vă temeţi de alţi dumnezei, să nu vă închinaţi *înaintea* lor, şi să nu le aduceţi jertfe’’. Este idolatrie ofrandele aduse în Sâmbăta morţilor, sau nu este?

DECALOGUL

Imaginea Lui Isus: bine că Domnul Isus nu S-a născut acum când se puteau face fotografii.

El a fost Om, iar ca Om putea fi pictat, doar că în primele 5 secole după Domnul Isus, nici nu se punea problema să existe aşa ceva. Erai lapidat imediat pentru o asemenea gravitate. Dar, cum se poate picta dumnezeirea Domnului Isus? Dacă te închini doar omului Isus este foarte grav. Se poate ciopli imaginea unui duh? Este Dumnezeu în spatele unor astfel de icoane?
Psalmi 97.7a ''sunt ruşinaţi cei ce se..''

Este crucea un idol? Ea este un simbol al creştinismului, dar este doar un simbol. Dar dacă e noapte, ţi-e frică de-ţi tremură mâinile, şi îţi faci cruce cu limba, atunci este un idol. Astăzi se aduce cinste mai mult crucii decât Domnului Isus. Se spune:''ai crucea?'', dar Biblia spune: ''Ai Duhul?''

Sunt operele de artă idolatrie? Poate că nu, dar unele au condus la idolatrie. Exemplu: Cina ce de taină (da Vinci), a ajuns să ajute la unele afirmaţii grave: Isus era cu Maria Magdalena,sau altele.

DECALOGUL

Să nu îţi faci chip cioplit!

Se afirmă de către B.O.R. că icoana este prezenţa Lui Dumnezeu. Astfel ea este omniprezentă: în casă, în taxi, în portofel ,în şcoli etc..Lupta pentru icoane în şcoli s-a dat şi de curând şi la noi. ’’*Să nu te închini înaintea lor*’’. Exod 20.5, chiar dacă te amăgeşti că te gândeşti la Dumnezeu atunci.

Apoc.13:13-15, ‘’se vor închina’’. Să nu te pleci înaintea lor’’ –căci Eu sunt un Dumnezeu gelos (slide 21). Este icoana o imagine care mă ajută ? Nu! Priviţi la 2 Împ.18.4 ’’Nehuştan’’.-devenise un fetiş religios, păstrat vreme îndelungată (aprox.400 de ani). Închinaţi-vă în Duh şi în Adevăr, nu un ritual, ceva superficial, ci ceva profund, lăuntric.

Judecători cap.17 şi 18= un exemplu de început de idolatrie .

Numeri 25.4 Căpeteniile sunt primele găsite vinovate de păcat. Omul golit de Dumnezeu încearcă orice pentru a-L substitui pe Dumnezeu. Deuteronom 4:15-20

Câteva detalii din B.O.R. Şi Catolicism

- Sambata, 2 noiembrie, Biserica Ortodoxa a rânduit să se faca pomenirea morţilor. Pomenirea din aceasta zi, este cunoscută şi sub denumirea de Moşii de toamnă. Ţinând seama că nu ştim unde se află cei morţi, ne rugăm atât pentru cei din iad, cat şi pentru cei din rai.
- **De ce facem pomenire morţilor?** Potrivit Sfintei Scripturi, după moarte urmează Judecata particulara, în urma căreia omul ajunge să se împărtăşească fie de fericire, fie de suferinţă, stări date de modul vieţuirii pe pământ (unit cu Dumnezeu sau despărţit de El). Aceste stări nu sunt definitive, ele durează pâna la Judecata Universală, când va avea loc învierea întregului neam omenesc şi când vor avea loc hotărârile finale legate de starea de fericire sau suferinţă. Noi ortodocşii ne rugăm pentru cei morţi, pentru că avem credinţa că prin rugăciunile noastre, sufletul pentru care ne rugăm va ajunge laJudecata universala, într-o stare mai bună decât aceea cu care s-a despărţit de trup.

SĂRBĂTOAREA LUMINAŢIEI. Noaptea în care sufletele morţilor îi vizitează pe cei dragi

An de an, pe data de 1 noiembrie, credincioşii catolici, greco-catolici, ortodocşi, protestanţi, reformaţi din Transilvania, Banat şi Maramures celebrează "Luminaţia", considerată a fi o sărbătoare a morţilor. Se spune că în aceasta noapte sufletele morţilor vizitează lumea celor vii.

Conform traditiei, în noaptea Luminaţiei, porţile dintre cele două lumi se deschid şi numai acum cei plecaţi dintre noi pot veni să ne viziteze. Din acest motiv, proverbul popular "despre morti, numai de bine" se respectă cu sfintenie, cel puţin la cimitir. Interesant este faptul că indiferent de religie, credincioşii ies în întâmpinare rudelor si prietenilor adormiţi, cu flori si lumânări, scriecrestinortodox.ro.

Potrivit învăţăturii şi credinţei creştine, viaţa omului nu se sfârşeşte o dată cu moartea trupului, iar sufletul îşi continuă existenţa şi dincolo de hotarele vieţii pământeşti. Din acest motiv, nu dăm uitării pe cei adormiţi nici după înmormântarea lor, ci îi pomenim pururi, ne rugăm şi mijlocim pentru odihna şi pentru iertarea păcatelor lor.

Cât timp suntem în viaţă putem să facem toate pentru sufletele noastre: să priveghem, să postim, să ne rugăm continuu etc. Imediat ce murim, însă, nu mai putem face nimic pentru acestea. Însă dacă cineva vorbeşte lui Dumnezeu despre cei răposaţi, îl va auzi Dumnezeu, îi va asculta rugăciunea. Cu alte cuvinte în faţa lui Dumnezeu este utilă şi folositoare „mijlocirea”. Când cei dragi nouă pleacă din lumea aceasta, lasă în urma lor o rugăminte, care sună mai degrabă a poruncă: *„…vă rog pe toţi şi cu stăruinţă cer vouă să vă rugaţi neîncetat lui Hristos-Dumnezeu pentru mine, ca să nu fiu rânduit, după păcatele mele, la locul de pedeapsă, ci să mă aşeze unde este lumina vieţii*” . (Slava de la Slujba înmormântării). Aşadar, cei adormiţi doresc să ne pese totdeauna de ei. Întotdeauna să facem ceva pentru sufletele lor.

DECALOGUL

Exodul 20:7’’*Să nu iei în deşert Numele Domnului, Dumnezeului tău, căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deşert Numele Lui*’’. A nu-L proslăvi ca Dumnezeu.Rom.1.21.

Folosirea repetată a numelui cuiva înseamnă o relaţie de apropiere, nu doar un apelativ. Evreii foloseau Numele Domnului doar o dată pe an de către marele preot când intra în locul prea sfânt ca să facă ispăşire.

Deşert =nesăbuit; greacă - *a goli de însemnătate*. Când facem imagini Îl dezonorăm, pentru că nimeni şi nimic nu-L poate reprezenta.(Ilustraţia cu tatăl şi fiul la stadion)

Dacă iubeşti o persoană nu-i foloseşti numele într-un mod neserios. Numele Domnului nu-i doar un termen. Evreii când dădeau nume la copiii lor, acele nume arătau ceva din caracterul acelei persoane.

DECALOGUL

Y H V H. Exodul 2:13,14 – Numele Lui Dumnezeu

ELOHIM= *Dumnezeul creator* .Gen 1.1

EL-ELION= *Dumnezeul Prea Înalt*. Gen 14.20,Dan 4:34,35

EL-ROI= *Dumnezeul care Vede* (nevoia). Gen 16.13

EL-ŞADAI= *Dumnezeul cel Atotputernic*.O forţă care ajută,hrăneşte,ocroteşte. Gen 17.1

ADONAI= *Dumnezeul Stăpân.*Gen 15.2.Noi spunem:’’Domnul Isus’’, iar acest nume nu e doar o formulă de politeţe, ca domnul Petrescu, nu! *Domnul* Isus este Cel ce m-a răscumpărat cu preţul vieţii Sale!

DECALOGUL

IEHOVA-IIRE= *Dumnezeul care poartă de grijă*.

IEHOVA-RAFA= *Dumnezeul care vindecă* şi trupul şi sufletul omului şi Pământul. Exod 15.22

IEHOVA-NISI= *Dumnezeul e steagul meu*.Exod 17:15

IEHOVA -ŞALOM= *Dumnezeul păcii* (în mijlocul războiului El era Domnul păcii). Judec.6.24, Isaia 9.6. Pace cu Domnul şi pace unii cu alţii.

IEHOVA ŢEDEC /Neprihănirea noastră.Jerem. 23.6 .JEHOVA Shamma=Dl este aici.Ez.48.35

DECALOGUL

Cum procedau scribii când copiau manuscrisele:

-în fiecare dimineaţă le trebuia câteva ore să pregătească papirusurile,sau pielile de animale.Le curăţau bine, le înmuia în apă cu lămâie le întindea ,şi le lăsau să se usuce. După aceea luau manuscrisul vechi, care pe alocuri era rupt, număra literele pe verticală, pe orizontală, aşezarea în pagină trebuind să arate exact cu originalul, altfel copia era ruptă, şi aruncată. Când scribul ajungea la cuvântul *IHWH* se oprea, se ducea în camera alăturată, se îmbăia, îşi schimba hainele, arunca tocul cu care scrisese până atunci, după care scria Numele Domnului. Numele Domnului apare de 2570 de ori în în Sfânta Scriptură, iar scribul făcea operaţiunea aceasta de 20-30 de ori pe zi.

DECALOGUL

Dacă din greşeală scria prima literă din Numele Domnului, fără să facă cele descrise mai sus, manuscrisul era rupt, iar scribul pedepsit.

De ce atâta grijă? Datorită Exod 20.7 !

Atunci erau într-o extremă, iar astăzi suntem în cealaltă extremă.

Trei forme de blasfemie contemporană:

***Profanare**. Peste tot în bancuri,glume, înjurături se foloseşte Numele Domnului. Noi românii suntem''o ţară de creştini'', suntem cei mai vinovaţi dintre multe popoare la acest capitol. Dacă cineva m-ar înjura de mamă, sau de copii, soţie, cum m-aş simţi? Dar când îL înjură pe Dumnezeu, sau fac glume pe seama Lui?

Isaia 8:21,22.

DECALOGUL

‘’Ca cel ce aruncă cu pietre spre cer, dar pietrele cad asupra lui, tot aşa este cel ce-L huleşte pe Dumnezeu*.’’-Ioan Crisostom*

‘’A profana Numele Domnului este tot la fel cu a-L răstigni pe Domnul*’’. Sf.Augustin*

Matei 27.39-’’îşi băteau joc de El’’. Hula împotriva Domnului Isus. Cine îL înjură pe Dumnezeu îşi vatămă sufletul. Lev.24:10-16

***Folosirea Numelui Domnului ca o interjecţie, sau în exces**: ’’Doamne,Doamne’’! Talk show-uri, vorbirea liberă,curentă.*Ilustraţia* cu tatăl creştin, fiul şi stadionul.

***Sperjur**. Deuter.6.13;Leviticul 19.12.Ca să nu mai fie sub incidenţa Exodului 20.7, evreii jurau pe templu, pe cer, pe pământ.Il implicau pe Dumnezeu, dar nu direct, ci indirect. Asta se cheamă manipulare – Dumnezeu nu este slujitorul nostru – fals şi uz de fals. În Eden am crezut că putem fi ca El, iar acum că ne putem folosi de El. Matei 5.33-37; Iacov 5:12.

DECALOGUL

Numele Domnului trebuie protejat şi onorat.Israel nu avea voie să folosească Numele Domnului fără rost,cu scopuri frivole sau nesincere, cum ar fi rostirea unui jurământ pe care nu intenţiona să-l respecte. Psalmi 15; Psalmi 139.20.

Nu trebuie folosit în practici oculte,blesteme.

Deuter.6.13;10.20 pe Numele Lui să juri,iar asta trebuia să se întâmple extrem de rar,când nu mai exista ieşire.1 Împăraţi 2.42,Prov.30.9

2 Tim.2.19c. (14-21)= pecetea indică autenticitate,şi această pecete are 2 feţe care arată controlul absolut al Lui Dumnezeu peste Biserică, şi responsabilitatea oricărui creştin de a se depărta de rău.Noi trebuie să avem grijă la noi, căci de ‘’clădire’’are El grijă.

DECALOGUL

-cei ce se căsătoresc promit la altar că vor fi credincioşi soţiei,soţului, dar nu sunt.

-câţi dintre cei botezaţi astăzi,şi care au încheiat un Legământ cu Domnul, nu iau în deşert Numele Domnului?

*Cei ce profită de Numele Domnului ca să facă bani,avere, faimă: magie, hipnoză,minuni etc..dar în realitate sunt nişte şarlatani. Fapte 19:13-17 (au chemat Numele Domnului). Fapte 8:18-24.

Matei 6.9’’sfinţească-se Numele Tău’’.

Atenţie deci la jargoane creştine,(pupaţi-aş, mâncaţi-aş..) sloganuri, stickere de pe maşini,cărţi etc..ele vorbesc despre Domnul, dar cum trăim noi!?

Fapte 4.12:’’pentru noi El este Unicul Dumnezeu’’. Este uimitor de câte ori se repetă în cartea Fapte: ‘’Numele Domnului’’!

DECALOGUL

Nu scurta Numele Domnului, nu-I spune Isus, ci Domnul Isus.Unei persoane mai în vârstă i se spunea:’’nea, sau domnule’’. Americanii ne-au educat rău în multe privinţe.

Nu faceţi glume cu Domnul Isus, sau profeţii de pe paginile Sfintelor Scripturi.

Când faptele contrazic vorbele, iau în deşert Numele Domnului. Numele Domnului Isus trebuie rostit cu respect şi reverenţă. Isaia 29.13

Când îI cerem Domnului să facă ceva, orice pentru noi, dar nu ascultăm de El, luăm în deşert Numele Lui.

DECALOGUL

Iisus sau Isus ?

Intrebare:

De ce protestantii, greco-catolicii si alte denominatiuni scriu ISUS cu un " I ", iar ortodocsii cu doi " I " (IISUS) ?De ce in Biblie traducerea Cornilescu este scris cu un '' i'' si in versiunea Biserici Ortodoxe cu doi de ''i''?

Raspuns:

Problema scrierii numelui lui ISUS este o problema minora in judecarea spiritualitatii cuiva. Este pur si simplu o **problema de redactare**. Ortodocsii invoca doua motive pentru care folosesc numele IISUS (cu doi "i").

1. In limba greaca, limba in care s-a scris in original Noul Testament, apare (ca pronuntie fonetica) numele "Iesu Hristu", cu un "u" lung (in Hristu). Numele "**Iesu**" provine de la ebraicul (ebraica a fost limba originala a Vechiului Testament) "**Jehosua**", care inseamna "**Jahwe** (Dumnezeu) este Mântuitor" (Matei 1.21). In ambele cazuri numele incepe cu "Je", care in pronuntia curenta devenea un "i" lung. Motivul pentru care ortodocsii considera necesar ca in româneste sa se scrie IISUS in loc de ISUS ar fi pentru pronuntarea numelui cit mai aproape de forma originala.
2. In vremea lui Isus, numele acesta era foarte obisnuit in Palestina (cum ar fi la noi "Ion"). Teologii ortodocsi au considerat necesar sa foloseasca numele "IISUS" pentru Mântuitorul, pentru a se face distinctie intre IISUS HRISTOS si ceilalti oameni care aveau numele "ISUS". Deci, pentru a sublinia unicitatea lui Hristos.

Motivele acestea reprezinta alegerea pe care au facut-o ortodocsii. Desigur, acestea sunt doar o problema de redactare textuala, fara importanta asupra relatiei oamenilor cu Dumnezeu. Cei care au ales numele "ISUS" nu pot fi considerati incorecti, deoarece vocalele lungi in limba romana nu se transcriu neaparat prin dublarea vocalei respective (de ex: in cuvântul "mic", vocala "i" este scurta; in cuvântul "inima", vocala initiala "i" este lunga. Se foloseste adaugarea unui "i" atunci când s-ar face confuzie intre cuvinte. De ex: "copii" este cuvântul la plural nearticulat; "copiii" este acelasi cuvânt, dar articulat). Referitor la cuvântul "ISUS", sau "IISUS" nu este nici o greseala ce nume se scrie. Este o problema de optiune personala .

Aceasta problema nu trebuie sa reprezinte un motiv de disputa intre culte. Ce s-ar putea zice despre numele "Jesus" la englezi, sau despre "Elninho" la portughezi ? Sunt ei mai putin credinciosi, sau mai putin corecti din cauza ca pronunta numele in acest fel ? **E o problema de limba si de optiune libera**. Cât priveste explicatia unora ca pronuntarea numelui "ISUS" cu un singur '' i '' scurt ar fi asemanatoare denumirii unui animal , e o explicatie de prost gust, stupida, fara nici o acoperire in limba greaca sau ebraica.

Asemenea trucuri ieftine sunt folosite de oameni care nu cunosc limbile biblice (ebraica si greaca), sau când acestia vor sa convinga copii sau oamenii care n-au habar de aceste limbi. In greaca se folosesc cuvintele: "onos", "polos", sau "upozughion", iar in ebraica : חמור

DECALOGUL

Lui Domnului Isus Îi place să ne rostească numele. Ioan 20.13. Nimeni nu ne rosteşte numele atât de frumos ca Domnul. Vă gândiţi? Iacov 2.7-un nume frumos.Care? Copil al Lui Dumnezeu!Ioan 1.12

Apoc.2.17 – 19:12 şi 21.12 Ce frumos.Compară primele 2 !

Păstorii dau nume la fiecare oaie. Ioan 10.14.Isaia 43:1.

Marcu 8.38 –nu te ruşina cu Numele Lui.

Atunci începe relaţia mea cu El, când mă cheamă pe nume: Iacove,Israele, Moise , Samuele, Matei....

‘’Viaţa mea este ca un clopoţel lăsat uitat undeva până mă ia Domnul Isus în Mâna Lui şi mă ‘’mişcă’’.

Ia-mi Doamne viaţa în Mâna Ta, ridică-mă, fă să scot sunete frumoase cu viaţa mea. Amin!

DECALOGUL

EXODUL 20.8-11 *''Adu-ţi aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfinţeşti''*.

Sabat=oprire,repaus,odihnă.

De ce o declară zi sfântă în Geneza 2:1-3, ce motive are, ce înseamnă?

1. Cerurile şi pământul au fost **create** în 6 zile, nu în milioane de ani. Odihna simbolizează sfârşitul creaţiei Lui Dumnezeu.
2. **S-a odihnit**. v.2,3 . Isaia 40.28. Gen 1.31. Odihna satisfacţiei totale. Nu mai urmează altă creaţie, până când omul nu cade în păcat. Gen 3.21. ''Dumnezeu i-a îmbrăcat''. Nici Adam nu avea nevoie de odihnă în Eden pentru că nu transpira, nu obosea. În Paradis nu exista aşa ceva. Nu se dă deci aici în Geneza o astfel de poruncă referitor la închinare, sau la odihnă pentru Adam, ci doar izolat la Dumnezeu. Aceasta reprezintă o delectare !
3. **A binecuvântat ziua** aceasta. Este o zi memorială pentru a se aminti slava perfecţiunii Lui Dumnezeu în creaţie. Deci este o reamintire. Cifra ''7'' este importantă pentru că ne reaminteşte de Creaţie. Apoc.14:6,7. Parte din lumea vestică a influenţat săptămâna de lucru reducând-o la 5 zile lucrătoare, nu pentru adventişti, ci în cinstea Dumnezeului Creator.

Sâmbăta este un martor perpetuu a Dumnezeului Creator!

Duminica este un martor perpetuu a Dumnezeului Răscumpărător !

DECALOGUL

Ce înseamnă aceasta pentru evreu?

Nu li se menţionează nimic lui Avraam, Isaac, Iacov, Iosif cu privire la Sabat.

-*Când a fost instaurat Sabatul pentru om?* Nu în Geneza, ci la aprox. 2500 de ani de la Creaţie , în Exod 16. Este o avanpremieră a ceea ce avea să urmeze pentru că în cap. 20 din Exod se dau cele 10 porunci. Deci aici a fost instituit Sabatul pentru om, şi nu în Geneza.

Exod 31:12-17.v.13,17 menţionează cuvântul ‘’*semn*’’.Un semn, un simbol a ceva. Ştim că sunt câteva legăminte în Biblie: Noe (curcubeul), Avraam (circumcizia), Moise = Leg.Mozaic *semnul* Sabatul.

Care era menirea Sabatului instituit de Dumnezeu:

-recunoştinţa faţă de Creator, v.17 de mai sus vb. de Creaţie.

-odihnă. Să ţii ziua de odihnă de dragul salvării din robia egipteană. Deut.5.15

-închinare.Opreşte-te din lucru şi închină-te – un principiu biblic

-sfinţire.Separare, ridicarea ei deasupra tuturor celorlalte zile.

- Acestea sunt inseparabile! Degeaba ţii doar una din ele! Nu te închina la muncă, nu te odihni fără închinare. Un sfânt se odihneşte o zi !

DECALOGUL

În Mişna,evreii au adăugat tot felul de legi,astfel încât au ajuns o povară pentru popor,ceea ce ar fi trebuit să fie o plăcere:’’mă bucur când mi se zice haidem la Casa Domnului’’!

Exemple:

-în Sabat nu aveai voie să scrii,sau să ştergi mai mult de 2 litere dintr-un cuvânt, deci dacă aveai oaspeţi la masă aveai voie să-i numeri, dar doar în gând.

-nu aveai voie să înozi, deznozi o aţă, dacă erai croitor, nu aveai voie să porţi mai mult de un ac de cusut.

-nu aveai voie să îţi împleteşti părul, să faci focul, să stingi focul, să pui sare la mâncare.

-găinile nu aveau voie să se ouă în acea zi...dacă da, trebuiau omorâte.

-caii nu aveau voie să se plimbe fără un lanţ în jurul gâtului, măgarii fără căpăstru, cămila mascul fără zăbală, femela fără inel în nas.

Domnul Isus nu a călcat Sabatul in felul Lui Dumnezeu, ci în felul lor. Rostul sabatului nu era să-l subjuge pe om, ci ca el să fie o bucurie. Marcu 2.27 – Sabatul este pentru om. Ajunsese să fie cea mai stresantă zi din săptămână.

-Nu trebuia să mergi mai mult de 1000 de paşi în Sabat, chiar dacă te duceai la sinagogă.

În VT. Cel ce a fost prins strângând lemne a fost executat pe loc. Numeri 15:32-36. Astăzi nu am auzit vreodată cum că cineva ar fi procedat astfel în vreo adunare.

DECALOGUL

Domnul Isus nu a venit să cureţe Templul, preoţia, ci El a venit ca să desfiinţeze cele vechi şi să pună în loc altele noi. Templul a fost dărâmat, şi tot sistemul ceremonial a fost abrogat cu Sabat cu tot.

Matei 12:1-6

Luca 14:1-6. Isus în mod intenţionat loveşte în acest simbol.

Marcu 2:23-28

Ioan 5:10

Evrei 4:9 ‘’ca’’cea de Sabat. Odihna de aici este *mântuirea* prin jertfa Domnului Isus.

Dar dacă nu mai avem nevoie de Lege, de ce ne mai batem capul cu ea?

-9 din cele 10 porunci se regăsesc în Noul Testament.

Sunt unii care combină VT+NT = inconsecvenţă,selectare.

Să facem deosebirea dintre Lege şi Har.

Domnul Isus S-a dus la Templu în Sabat, dar de ce? Petru,Pavel la fel.

Luca 4:16-22; Fapte 17:2,3;18:4.

Ieşirea din Egipt= Sabatul,piatra lor de temelie!

Învierea Domnului Isus= piatra noastră de temelie!

Domnul Isus a înviat în prima zi, i-a trimis pe ucenici în prima zi, Duhul S-a coborât în prima zi, şi asta nu pentru că aşa au vrut ei ,ci pentru că aşa a vrut Domnul.Noi începem săptămâna cu odihnă, ei o sfârşeau cu odihnă.

DECALOGUL

În istoria bisericii primare ucenicii se adunau în ziua întâi, frângeau pâinea, Domnul nostru a fost mort în ziua de Sabat.

Ziua întâi nu a fost schimbată de Împ.Constantin la 315, nu ! El doar a scos această zi din ilegalitate, pentru că ea se celebra de 300 de ani. Nu este invenţia lui cum greşit se crede. Unii îl numesc ‘’Anticrist’’pentru aceasta, ea este invenţia Lui Dumnezeu.

Alte lămuriri:

-în Noul Testament nu există porunci clare cu privire la modul în care să ţinem Duminica, dar ştim că trebuie ca principiu să ţinem o zi din şapte pe care să o închinăm Domnului, să venim la Biserică, să ne smerim, să luăm cina, să ne cercetăm vieţile noastre.Este vorba de o odihnă spirituală, dar şi de una fizică. Noi nu am înlocuit Sabatul cu Duminica. Este o mare diferenţă.

Lev.23.23,27,32,39 Sabatul se ţinea si în alte zile.

Nouă ni se spun următoarele în NT : Col.2.11-16; Romani 14:4-6; Galateni 5:2; 4:9,10; 2 Cor.3:7 (slujbă aducătoare de moarte)

Coloseni:2:10’’Noi avem totul deplin în El’’,Amin!

DECALOGUL-Porunca a 5-a

- ‘’*Cinsteşte pe tatăl tău şi pe mama ta, ca să ţi se lungească zilele în ţara pe care ţi-o dă Domnul, Dumnezeul tău* !’’Exod 20:12; 21:15-17; Deuter.5:16; Matei 15.4; Lev.20:9; Prov.23:22; 30:17;1:8,9;20:20;Marcu 7:10.
- Exodul 20:12-17 *Porunci privitoare la relaţia cu semenii* !
- De la :*’’să iubeşti pe Domnul,Dumnezeul tău’’*, cuvântul se întoarce la:*’’să iubeşti pe aproapele tău*’’.Această poruncă le subliniază pe cele precedente. Ap.Ioan în 1 Ioan 4:20 comentează legătura dintre acestea două. Înţelegem astfel că poruncile privitoare la semeni sunt zidite pe cele privitoare la Dumnezeu. Ele coexistă – depind una de alta.
- Porunca are mai multe dimensiuni, vom vedea imediat în Efeseni, iar aici spune :*’’pentru ca să ţi se lungească zilele..*’’. Exod 23:26’’ *Numărul zilelor tale îl voi face să fie deplin’’*. Pare că întreaga sănătate socială a unei naţiuni este zidită pe cinstirea părinţilor. Familia este celula de bază a societăţii, iar când familia falimentează, întreaga societate este în pericol de prăbuşire. Cinstirea părinţilor este liantul principal care ţine familia laolaltă. Este interesant că de această cinstire a părinţilor sunt legate celelalte porunci: *’’să nu ucizi, să nu furi...’’.*
- Apoc.12:4 ne descrie cum balaurul vrea să ne înghită copiii; el lucrează la distrugerea copiilor noştrii. Jeremia 9:21.
- Exod 20:12 este legat de 20:13. În lume anual sunt omorâţi 55 milioane de copii. Biblia ne spune că viaţa umană este de origine divină, El dă viaţa, şi doar El o poate lua.,’’Calitatea vieţii’’-înţeleasă greşit este pusă deasupra vieţii înseşi. Ea se măsoară prin materialism, printr-un standard egoist. O familie tânără nu face copii pentru că nu are confortul necesar, iar dacă s-a întâmplat totuşi îl omoară. Cât egoism feroce ! Satan este un ucigaş, şi prima dată îi omoară pe cei mai vulnerabili – copiii. Psalmul 106:37,38 – îşi jertfeau copiii !
- Părinţii noştrii ne-au făcut pe noi şi nu aveau mare lucru, iar societatea era una frumoasă şi binecuvântată.
- Ca să asculte de părinţi, copiii trebuiesc educaţi şi nu doar lăsaţi să crească.Ascultarea trebuie învăţată, nu impusă. Ea se face când copiii sunt mici, şi atunci se cere ascultare, iar când sunt mari la casele lor se cere respect.

DECALOGUL-Porunca a 5-a

- 1.Mai pedepseşte şi astăzi Dumnezeu, părinţii în copii?
- Numeri 14:18; Deuter.24:16; 2 Împ.2:24
-
- 2. Coloseni 3:20,21.Când întărât copilul la mânie?.. că nu aş vrea asta. Nu vreau să-l fac să-şi piardă nădejdea. Dar parcă aici în text este o contradicţie de termeni: a *întărâta* (ce termen ?) şi a *mustra*. Păi dacă îl laşi în pacea lui nu e mai bine? Nu te mai turburi nici tu şi nici el? Foarte mulţi părinţi au căzut în păcatul acesta. 2 Tim.3:1, Rom.1:30 – neascultători de părinţi. Dacă te atingi de drepturile lui abia atunci vezi de ce este copilul tău în stare. Mulţi zic:''copilul meu, bag mâna-n foc pentru el, nu m-a minţit niciodată''. Sigur nu eşti cam naiv? Deci, când îi întărâtăm:
-
- *Supraprotejarea lor*. ...mânca-l-ar mama...lasă fata...nu vezi ce frumoasă este, seamănă cu mine , zice mama. Îl cocoloşeşti, să fie la 4 ace tot timpul, să nu cumva să aibă cineva o tableta mai bună ca a ei, păi mă dau peste cap şi-i iau ce e mai bun. Să nu se îmbolnăvească, şi e cel mai sensibil din cauza ta....etc..
- Cum pot să fac din copilul meu un delicvent? Oferindu-i tot ce vrea, şi fără să-l mustru vreodată.Vă amintiţi de Adonia? 1 Împ.1:6''tatăl său nu-l mustrase niciodată în viaţa lui''. Dacă-i mustrăm vor crede că suntem cei mai răi părinţi. Dacă nu am făcut acest lucru când sunt mici, şi-i lăsăm să crească nedisciplinaţi, vor ajunge indisciplinaţi. Psalmul *23''toiagul şi nuiaua''.*
- *Practicând favoritisme în familie*: câtă mânie a curs în familia lui Isaac cu Rebeca din cauza aceasta.
- *Descurajare*: nu eşti nimic, nu eşti bun de nimic, semeni numai cu proasta aia de măta etc..ai doar critici la adresa lor, foloseşti cuvinte grele, aspre.
- *Îi împingi să devină ceva în viaţă pentru care ei nu sunt făcuţi*.
-
- *Lipsa sacrificării*.Eu nu te-am vrut, eşti un accident.
- Dacă îi întărâtăm la mânie vom primi exact opusul la ceea ce ne aşteptăm. Nu suntem slugile copiilor noştrii, dar nici stăpânii lor. Dumnezeu ştie ce spune în Scriptură, deci nu-i întărâtăm la mânie dacă *facem* ce trebuie în copilărie, şi dacă *trăim* aşa cum trebuie când ei sunt mici.

DECALOGUL-Porunca a 5-a

*Şi voi părinţilor:*când ambii părinţi educă copiii, nu doar unul – o lucrare comună. Avem poate cei mai frumoşi copii, dar nici unul nu este fără de păcat. Psalmul nr.51:*5''sunt născut în păcat.*''Provocarea noastră nu este întreţinerea lor, ci întoarcerea lor la Domnul – pocăinţa lor. Nebunia este lipită de inima copilului – Prov.22:15. Şi inima copilului este nespus de înşelătoare – doar Domnul o cunoaşte. Trebuie lucrat la inima copiilor.

Copii fără copilărie. Prin tot ce fac ei vor să imite oamenii mari: îmbracaminte, cunoştinţe, limbaj. Biblia spune că:''atunci când eram copil vorbeam ca...un copil..''1 Cor.13:11.

4 Lucruri pe care trebuie să le repetăm unui copil:

-Dumnezeu este Sfânt.

-Noi toţi suntem păcătoşi.Iadul este real,există şi cei ce nu ascultă acolo vor merge.

-Nimeni nu-şi poate câştiga singur mântuirea.

-Mielul de jertfă.

''Predică 70% despre păcat, şi 30% despre dragoste ''-John Mac Arthur ! Nu vreau neapărat un copil realizat în viaţă, ci vreau neapărat un copil mântuit.

*3.*Să privim asupra Efeseni 6:1-4. Prima poruncă probabil din cea de-a doua parte a Decalogului. Această poruncă este însoţită de o binecuvântare: vei trăi mult, şi vei fi fericit (o calitate a vieţii).

Noi îL numim pe Dumnezeu :''Tată''. Care este relaţia nostră cu El? Ascultăm noi de El?

Relaţia IOSIF vs.ABSALOM :cum au trăit ei, cum s-au relaţionat la cei dimprejurul lor,la tinerii din anturajul lor, care a fost relaţia lor cu Dumnezeu şi care a fost sfârşitul lor?

Până când trebuie un copil să asculte de părinţi?

-**copil**: 0-18 ani Col 3:20

-Dacă ne uităm în Prov.2 acolo vom vedea:''dacă'', adică acolo este o interdependenţă, este vorba de un **tânăr**, probabil peste 18 ani, cum am zice la noi.

-matur 1Tim.4.12 şi Ioan 19:26,27-grijă, respect pentru bătrâni

Cum să nu întărâtăm copiii la mânie:

-consecvenţă în disciplina Tatălui

-supravegherea mamei

-iubirea reciprocă a părinţilor, exemplul personal

-unitatea din familie: părinţi -copii –bunici, au realizat legături puternice pe viaţă.

Nu întărâţi copilul dacă îl disciplinezi ! Îl întărâţi mai târziu când pentru unii e prea târziu.

Decalogul-porunca a 6-a

- ’’Să nu ucizi’’- Exodul 20:13
- Ce înseamnă această expresie? Când se aplică ea? Geneza 9:6.
- Ce înseamnă ucidere *din culpă*: Exod 22.2,
- În *autoapărare*: Deuteronom 19:15 şi ce înseamnă
- Uciderea *cu premeditare*: Levitic 20
- *Pruncuciderea* : Psalmi 139:16
- *Sinuciderea*
- *Eutanasia activă şi pasivă*
- Ce spune Noul Testament despre acest subiect? Matei 5:21,22.
- Alte forme de ucidere: cu vorba Jeremia 18:18 şi 1 Ioan 3:15.

Decalogul-porunca a 6-a

A ucide= a lua viaţa unui om, a omorî!

Ce nu este crimă:

-Exod 22:2,3 –autoapărare, în timpul nopţii; în război de apărare, sau pentru o cauză dreaptă

-Deuter.19:5 – din accident, iar persoana care a omorât fără voie să fugă într-una din cele 6 cetăţi de scăpare:

- **La vest de râul Iordan: (Iosua 20:7)**
- **„Chedeş”** înseamnă „sfinţenie”, “dreptate” sau „sanctuar”.
- **„Sihem”** înseamnă „putere” sau „umăr”.
- **„Chiriat-Arba” (sau „Hebron”)** înseamnă „părtăşie”.

La est de râul Iordan: (Iosua 20:8)

- **„Ramot”** înseamnă „înălţimi” sau „cetate”.
- **„Golan”** înseamnă „ bucurie” sau „exil”.
- **„Beţer”** înseamnă „siguranţă” sau “fortăreaţă”.

Decalogul-porunca a 6-a

Ce este crima:

Geneza 9:6 ‘’Dacă varsă cineva sângele omului şi sângele lui să fie vărsat de om; căci Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul Lui’’, de aceea crima este atentat la Dumnezeu Insuşi.

-Levitic 20:1-7 -pedeapsa capitală rostită de un judecător

În 1859 a apărut o nouă învăţătură,numită Evoluţionismul.Ea spune că cel mai tare supravieţuieşte, selectarea naturală a speciilor.Dacă ai bani, putere, eşti sănătos îi calci în picioare pe cei slabi – legea junglei.

După 1859 au fost omorâţi mai mulţi oameni decât de la Hristos, Domnul, până atunci.

Stalin = 16 milioane de oameni

Hitler= 6 milioane de evrei...În Germania peste 275.000 de bătrâni au fost omorâţi înainte de al 2-lea război mondial prin eutanasie, o moarte uşoară,indusă. Scopul era de a scăpa de suferinţă pe cei care nu mai dădeau randament, ci doar consumau din bunurile societăţii. Lor le-au urmat cetăţenii de etnie romă, care au fost ucişi pentru că nu se integrau.

Decalogul-porunca a 6-a

Peste 125 de milioane de oameni au fost omorâţi pe baza acestei religii demonice, darwiniste.

Teoria superiorităţii rasei ariene – bazată pe aceeaşi teorie. Evreii şi romii erau omorâţi pentru că erau consideraţi rasă înferioară. În presă şi la Tv. eşti îngrozit de ceea ce vezi şi auzi.De ce? Pentru că oamenii nu se tem de Dumnezeu, pentru că nu cred că El va trage la judecată şi vii şi morţii. Apoc.20:11-15

PRUNCUCIDEREA:Psalm 139:16.Noi credem că din momentul concepţiei, viaţa are loc, şi nimeni nu are voie să o întrerupă – aceasta este crimă.

Decalogul-porunca a 6-a

EUTANASIA: se aplică de obicei celor cu boli terminale, vârstnicilor.Ea este de 2 feluri:

-activă: plănuită.În SUA cunosc cazuri de bătrâni în care sunt puşi pe ‘’hospice’’-adică li se administrează medicamente şi în 1,2 săptămâni mor.

-pasivă: când altcineva plănuieşte, respectivul fiind în comă.

Iacov 2:10 ‘’căci cine păzeşte toată Legea şi greşeşte într-o singură poruncă, se face vinoavat de toate’’.

Apoc.22:15’’ afară(în iazul de foc) sunt: câinii, vrăjitorii, curvarii, ucigaşii, închinătorii la idoli şi oricine iubeşte minciuna şi trăieşte în minciună’’

Decalogul-porunca a 6-a

Matei 5:21,22

Mânie(aramaică raka)-1 Ioan 3:15’’cine urăşte pe fratele său este un ucigaş’’. Mânie, orge = mânie aprinsă, agresivă.Efeseni 4:27 – indignare, dar chiar şi după indignare, vezi să nu apună soarele peste indignarea ta.

Nu ne putem ruga dacă urâm pe cineva, de aceea dacă este aşa, du-te de rezolvă-ţi problema, iar apoi vino şi adu-ţi darul.Nu te răzbuna tu,ci lasa-L pe Dumnezeu să se răzbune.Nu-l lua prizonier în inima ta, ci lasă-l, dă-i drumul.

ALTE FORME DE UCIDERE:

Jeremia 18:18’’haidem să-l ucidem cu vorba’’. Ucidem câte puţin ca să nu se bage de seamă.

- Luca 18:18-27

Ce să fac ca să moştenesc viaţa veşnică:

-părerea lui: să facă el ceva! Părerea multora din zilele noastre este că ei ‘’nu au dat în cap la nimeni’’, ‘’nu au spart casa nimănui’’, şi deci nu sunt atât de păcătoşi. Dar nu doar crima este păcat.

-Părerea Domnului Isus: dă la o parte ce te împiedică, apoi vino şi urmează-Mă ! Care este uraşul tău?

Dacă vrei să ajungi în cer, nu trebuie să faci ceva,ci trebuie să fii cineva.Ce ? Fiu,Fiică, copilul Lui Dumnezeu.

Ioan 5:24-29

Ioan 1:12,13

Apocalipsa 22:14

DECALOGUL – Porunca a 7-a

Exod 20:14 ‘’ Să nu preacurveşti !’’

Texte din Scriptură care ne ajută să avem o privire de ansamblu asupra unui subiect foarte important:

DIVORŢUL şi RECĂSĂTORIREA

- **V.T** : Geneza 2.24; Leviticul 18:6-23;20:11-21 ;22:28,29 , Deuteronom 24:1- 3; 21:10-14;22:28; Ezra: cap. 9 şi 10; Isaia 50:1; Jeremia 31:31,32; 3:1,8; Ezechiel 16:8; Habacuc 2:15; Maleahi 2:10-16.
- **N.T**.Matei 5:27-32; 19:3-12; Marcu 10:2-12; 1 Cor. 6:12-18; 1 Cor.7:1-40; Efeseni 5:5,31-32 Evrei 13:4

DECALOGUL – Porunca a 7-a

Patru perspective creştine:

1. Fără divorţ şi fără recăsătorire.
2. Divorţ, dar fără recăsătorire.
3. Divorţ şi recăsătorire datorită adulterului.
4. Divorţul şi recăsătorirea sunt permise într-o multitudine de circumstanţe.

„În ce fel s-ar putea schimba modul tău de a vedea problema dacă tu, fiul sau fiica ta, părinţii tăi ar fi divorţaţi?“

„Nu avem nici un motiv să ne temem de adevăr; doar ignoranţa poate să ne facă rău... Noile adevăruri sunt întotdeauna o provocare pentru vechile opinii. Dar noile adevăruri nu distrug niciodată vechile adevăruri; ele doar separă adevărul de învăţăturile false''. (William Sanford)

Astfel, am încredere că veţi cântări cu grijă argumentele şi exegeza prezentate de mine, pe măsură ce vă articulaţi propriul dumneavoastră punct de vedere despre divorţ şi recăsătorire.

- Ce înseamnă „un singur trup“? Gen.2:24
- Care este natura căsătoriei? Este ea prin natura ei indisolubilă? 1 Cor.6:12-20. Dacă cineva păcătuieşte cu o curvă, a devenit una cu ea pentru toată viaţa? Nu, nu cred.Dar căsătoria este pe viaţă, deci este indisolubilă !
- Cum putem explica divorţul de soţiile străine din Ezra 10.3 şi Maleahi 2.16?
- Oferă Domnul Isus o nouă învăţătură care anulează învăţătura lui Moise din Deuteronom 24.1?
- Se referă oare Matei 19:9 doar la divorţ şi nu la recăsătorire, ori recăsătorirea face parte în mod natural din înţelegerea divorţului?
- Când spune: preacurvie , adulterul, precum şi alte păcate sexuale, se referă oare la *un singur act* sau se referă *la o stare continuă*? Copiii născuţi nu sunt ‘’sfinţi’’?
- Introduce Pavel o altă excepţie în afară de „curvie“ sau „imoralitate sexuală“ în 1 Corinteni 7, adică părăsirea de către partenerul necredincios? Înseamnă aceasta că partenerul creştin trebuie să rămână necăsătorit sau se permite o nouă căsătorie?
- Unde şi cum intervine iertarea lui Dumnezeu în acest păcat ?

Planul originar al Lui Dumnezeu a fost :
1 bărbat +1 femeie= 1 Om.Nu li s-au dat opţiuni.
Gen.2.24, Matei 19:5-6;5:27-32; Marcu 10:2-9

Ordinea formării noii familii:

(1) actul public, „**părăsirea**“ familiei având perspectiva constituirii unui nou cămin;

(2) legătura permanentă, „**alipirea**“ sau unirea permanentă într-un parteneriat, ca soţ sau ca soţie *prin legământ*. Efeseni 5:31,Rut 1:16 , Pov.2:17, Maleahi 2:14

(3) **legătura fizică**, devenirea „unui singur trup“ prin unirea sexuală.

A. 3.Legătura fizică

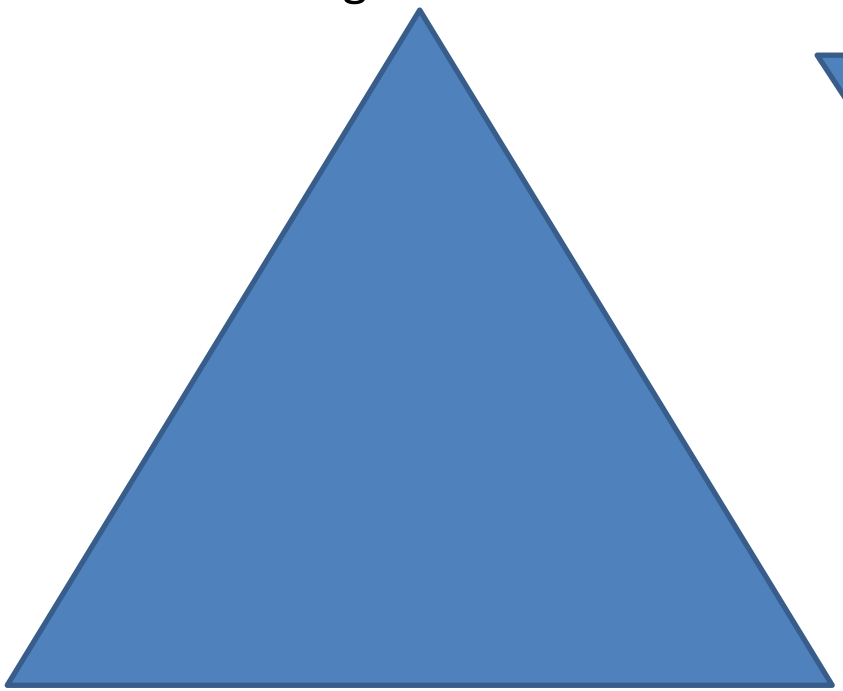

1.Părăsirea familiei

2. Alipirea prin Legământ

B. 2 3

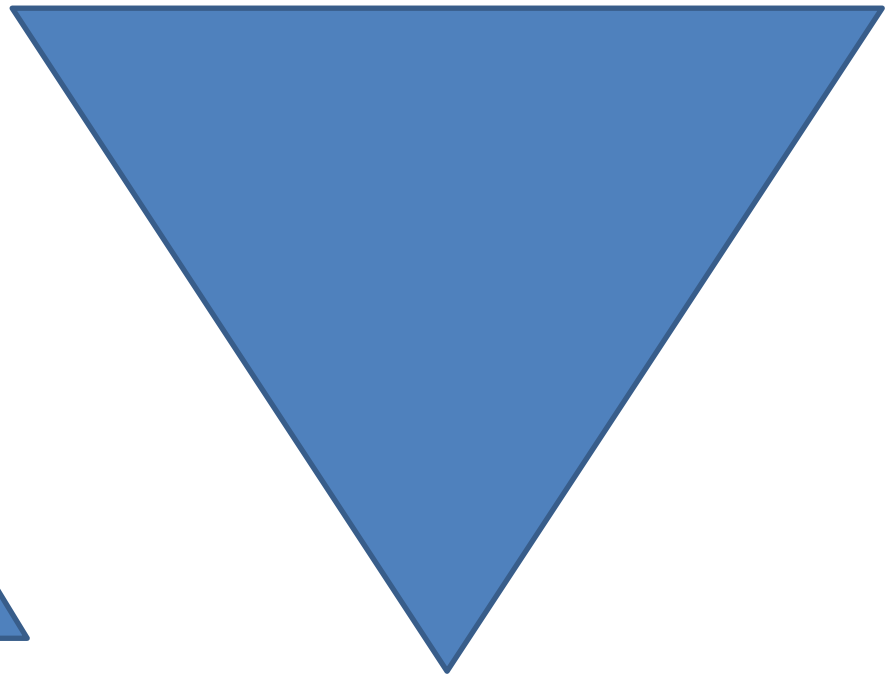

1.Legatura fizică

Care triunghi are stabilitate ?

A.Căsătoria descrisă în Biblie!

B.Căsătoria lumii în general!

- O definiţie biblică

Ce este căsătoria la urma urmei? În timp ce mulţi se gândesc la ea doar ca la un act fizic, Biblia ne arată că unirea prin căsătorie implică mult mai mult. Pe baza studiului nostru, căsătoria ar putea fi definită ca actul lui Dumnezeu de unire a unui bărbat cu o femeie printr-un legământ pe viaţă, într-o relaţie ce implică un singur trup. O relaţie,emoţională, spirituală, fizică.

Se tot spune: ‘’de la început nu a fost aşa’’.Deci de la început nu a existat divorţ, şi deci nici recăsătorire. Dumnezeu a făcut o femeie şi un bărbat care să fie împreună până ce moartea îi va despărţi.Nimic nu trebuia să despartă pe cei doi, şi totuşi în Biblie ne sunt date câteva cazuri de despărţire:

1.Ezra. 9,10. El a obligat la despărţire pe unii bărbaţi de femeile străine, idolatre. Pe ce bază? Deuter.7:1-4; Maleahi 2.10-16; Jud.3:5,6; 1 Împ.11:1-8

Ezra realizează că dacă nu se va rezolva această problemă, pot ajunge din nou în robia babiloniană. Astfel pe când el se roagă, poporul se strânge şi conduşi de Şecania, care nu se afla în acea situaţie.... 113 evrei renunţă la nevestele lor, unii dintre ei fiind chiar conducători religioşi. Deuter.13:6-11

Scopul: păstrarea identităţii naţionale şi a purităţii religioase. Este acest lucru valabil şi pentru noi cei de astăzi din Noul Legământ? Am auzit de cazuri în SUA cu fraţi care şi-au lăsat nevestele nepocăite şi au luat alta care era drept credincioasă ca să-l poată sluji mai bine pe Dumnezeu. Este aplicabil astăzi?

Ce sfat îmi dă Biblia? 1 Cor.7:12 – răspunsul pe larg mai târziu.

Aş vrea să privim şi la **Deuter.21:10-14**. Aici se spune altceva, dar cu o remarcă: dacă era un popor idolatru acel popor trebuia nimicit cu desăvârşire, şi dacă cineva oprea ceva era pedepsit cu moartea. Luptele la care se referă **20:15** erau cu cetăţile de departe, şi nu cu cele caananite **Deut.7:1,3-4.** Dacă îi plăcea de ea nu o putea avea decât prin căsătorie. Astfel demnitatea ambilor era protejată. Soldaţii evrei nu aveau voie să se dedea la acte de viol cum făceau alte popoare. Plânsul ei era pentru părinţii ucişi sau pentru despărţire – o pregătire psihologică. Având capul ras ea era mai puţin atrăgătoare şi-i dădea bărbatului timp să reflecteze asupra căsătoriei. Dacă totuşi nu-i plăcea de ea şi se răzgândea, nu putea să o vândă ca pe o roabă. Vezi şi Deuter. **22: 28,29**

Matei 19:3-12, Matei 5:27-32, Deuter.24:1-4, Jeremia 3:1. Scopul cărţii de despărţire *era în primul rând* interzicerea recăsătoriei femeii cu bărbatul dintâi, şi *nu divorţul*. Un exemplu bun este cel din **Ioan 4**. Femeia samariteancă prezenta o mare încredere în cetate, şi nu pentru că era o femeie stricată, şi deci foarte cunoscută, căci nu era o femeie uşoară, ci pentru că ea era amărâtă, prigonită din acuza problemelor bărbaţilor, cinci bărbaţi avusese şi cel care era cu ea....La iudei doar bărbatul putea intenta divorţ , dar în Marcu 10.12 apare şi femeia în cultura greco-romană.P**orneia**= orice legătură murdară ce ţine de relaţii intime, incest, pedofilie, zoofilie, sex înainte de casătorie etc...

Dacă o persoană comitea adulter, nu i se da o carte de despărţire ci era omorâtă cu pietre. **Ioan 8** arată cât de mare ajunsese degradarea.Cum aşa? Păi când Domnul îi întreabă :''care dintre voi este fără păcat se referă la **acel** păcat pentru care ei învinuiau''. Cine era fără **acel** păcat? Nici unul de acolo. A iertat-o Domnul Isus pe acea femeie? Deşi legea cerea lapidarea,Domnul Isus a iertat-o ! Ioan 8:11

Deci cauza pentru care a fost dată o carte de despărţire a fost împietrirea inimii lor cu privire la despărţire, curvie, şi recăsătorie. Fariseii aici, se aflau împreună cu Domnul exact pe aceleaşi locuri unde cu ceva timp înainte umblase Ioan B. Ei sperau ca Domnul să facă aceeaşi greşeală ca şi Ioan B. şi Irod să-l omoare.

Dificultatea de aici constă în **Matei 19 v.9**, şi **Matei 5:32**. Este permis divorţul în cazul curviei, şi recăsătorirea? Pe acest pasaj se sprijină mulţi care dau această învăţătură. Dacă unul a curvit, eu care mă despart de el, nu-i dau prilejul,căci el deja a păcătuit. Prilejul i l-am dat înainte când nu am mi-am făcut datoria faţă de partener. Dar ce se face cu copii? Am încercat toate variantele de iertare şi împăcare? Dar dacă deja partenerul s-a căsătorit cu un altul?

Dacă cei 2 au divorţat afară de pricina de curvie,trăiesc în curvie , şi se vor uita înapoi peste umăr toată viaţa lor.

Ce face partenerul rămas? Biblia nu spune nicăieri explicit asta.Domnul **Isus nu porunceşte** ca cei doi să se despartă, ci să se ierte. Matei 18:21-35. Astăzi cei ce interzic divorţul chiar şi în acest caz spun că **ambii sunt de vină**, deci să rămână aşa sau să se împace. Chiar dacă cel ce a căzut în păcat se recăsătoreşte, nu se permite căsătoria celui rămas, iar în ''Mărturisirea de credinţă'' a U.B.C.E. i se retrag toate drepturile, dacă s-a recăsătorit.

Cred că un lucru important aici este dacă prezbiterii se pot implica în consilierea celor doi. Aici este cazul când ambii sunt credincioşi, adică fac parte dintr-o adunare. Alte cazuri le vom vorbi în 1 Cor.7

Deci ca o concluzie aici mulţi slujitori spun că două lucruri pot desface căsătoria şi în acelaş timp dau îngăduinţa recăsătoririi: moartea şi preacurvia însoţită de recăsătorirea partenerului care a violat căsnicia.

Dar ce ziceţi de abuzuri sexuale asupra copiilor, bătăi grave, privare de libertate, sau alte lucruri care pun în pericol viaţa partenerului sau a copiilor? Se poate intenta divorţ, şi recăsătorire ? Doar divorţ? Nu doresc să împing lucrurile într-o direcţie dorită de mine, ci doar expun anumite păreri. Totuşi cred că multe căsnicii nu se rup doar din adulter, ci şi din multe multe alte motive, nu credeţi? Problema scăpată deja de sub control este divorţul şi recăsătorirea pentru orice motiv, cam la fel ca evreii care considerau ''*erwat dabar*'',orice voiau ei: mâncarea prea sărată,sau arsă,urâţenie, certuri, lipsa de ''libertate'' ..

Haideţi să mergem la 1 Corinteni 7, de asemenea un pasaj foarte important.

1Cor.7. Încă de la început cred că trebuie să clarificăm un lucru: ce înseamnă : ''le poruncesc eu, nu Domnul'', sau ''le zic eu, nu Domnul''?

Ap.Pavel fie comentează ceea ce spusese deja Domnul Isus, fie spune ceea ce Duhul îi da, adică părerea lui, adică acel aspect nu este menţionat de Domnul Isus.(dar când a fost scrisă evangheliile şi când ep.1 Corinteni, că se pare că întâi au fost scrise Epistolele, şi după aceea Evangheliile !!!). Cred că ştia prin Duhul dar şi din învăţăturile V.T. 2 Tim.3: 16,17; Gal.1.11; 1 Cor.7:40; Romani 15:18. Este o armonie perfectă între ce a spus Domnul Isus şi ap.Pavel. Unii au îndrăznit să spună că Pavel era misogin şi ura căsătoria.

Să nu uităm că acest capitol este un răspuns la o scrisoare anterioară al cărei conţinut nu-l cunoaştem. Este un răspuns deci, la mai multe întrebări:

- Frumuseţea căsătoriei şi darul celibatului: **1-9 .** Porunca: ''să nu se despartă''-v10,11
- **A-gamos=**fost căsătorit (fără căsătorie), nu **parthenos** (fecioară). Un argument că Pavel a fost căsătorit.

- Căsătoriile mixte şi divorţul: **12-16.** Nu căsătorie cu scop evanghelistic. Căsătorie în pace!

*Nu divorţ, sau dacă e o despărţire chiar mai lungă să aducă împăcarea celor în cauză.

*Să trăim în pace chiar dacă cel nemântuit vrea să se despartă? Cel lăsat să rămână aşa? Romani 7:2.Este de acord cu despărţirea ,dar nu spune nimic de recăsătorie aşa cum spune la văduvi. Copii ''sfinţi'' ca in Maleahi 2:15, nu ''îndreptăţiţi''. Prin căsătoria de acest fel se păstrează puritatea rasei umane. *Partenerul lăsat nu are voie să se recăsătorească !* Exista copii în această căsnicie, deci este o casnicie veche.**v.24** ''fiecare să rămână cu Dumnezeu în starea în care era când a fost chemat''.Nu dori neapărat schimbarea, cu orice preţ, ci mai bine aşteaptă....

- Căsătoria fecioarelor şi lucrarea creştină: **25-38**

-Recăsătorirea şi văduvele: **39-40.**1 Tim.5:14''vreau ca văduvele tinere să se căsătorească.''

Decalogul – Porunca a 7-a

Haideţi acum să vedem exemplul suprem: chiar Dumnezeu a divorţat de poporul evreu:

-Isaia 50:1; Jeremia 3:1-10,13,19,20; Ezechiel 16:23-39; Osea 2:1-13 (curvia lor)-2:14-23 (împăcarea cu Domnul);

-au trecut sute de ani în care cei doi, soţul Dumnezeu, a fost despărţit de soţia Lui Israel, dar partea nevinovată se luptă să repună familia pe picioare. Dumnezeu reface relaţia cu Israel de data aceasta în Împ.de 1000 de ani, în Necazul Cel Mare, printr-un Legământ nou (Jeremia 31:31-37), în sângele Mielului.

În Apoc.19:7 ni se spune că soţia Mielului este Mireasa (Biserica). Deci în jertfa Domnului Isus îşi vor găsi împlinirea toate popoarele: evreii şi neamurile.

1 Cor.15:28 – în final Dumnezeu va fi totul în toţi.

Decalogul – Porunca a 7-a

Cei care se despart pentru oricare altă pricină, afară de curvie, trăiesc în preacurvie !

De obicei părinţii au un rol rău în certurile dintre copii.Ei încurajează la divorţ din multe motive, pentru că ei cred că-şi iubesc mai mult copiii decât i-ar iubi Dumnezeu.

Biblia spune să rămână necăsătoriţi, dar :

A trăi singur pentru tot restul vieţii nu este o opţiune bună, de aceea nu se încurajează divorţul,deşi este luat în calcul.

Divorţaţii au un complex de vinovaţie toată viaţa,ori de câte ori aud astfel de cuvinte.
Niciodată nu scapă de acest complex.

Nu divorţ cu scopul recăsătoririi! Nu divorţez ca să iau pe alta!

Este o persoană necununată civil,sau religios mai uşor de dezlegat de partener? Nu, aplicaţia este aceeaşi, dacă cei doi au trăit un timp semnificativ împreună, căsătoria lor este recunoscută de Dumnezeu. Şi la acest aspect cred, se referă ‘’ceea ce a unit Dumnezeu’’, deşi nu este de dorit ca o căsnicie să plece de la început singură, ca să nu zic cu probleme. O căsătorie după voia Lui Dumnezeu are cele mai multe şanse să dăinuiască. Ce a unit Dumnezeu este ceva cu care Dumnezeu este, sau poate fi de acord în cele din urmă. Niciodată Dumnezeu nu va fi de acord cu căsătoria homosexualilor, deci nu şi la ei se referă când spune ce a unit Dumnezeu.

Ce importanţă are certificatul de căsătorie? El nu ne ţine legaţi şi nici nu are menirea aceasta. Certificatul de căsătorie ne protejează pe noi, şi pe copiii noştrii. Concubinajul este foarte periculos. Dacă ai întreba o concubină, eşti căsătorită, ţi-ar spune că şi da şi nu. Dar un om căsătorit este unul care a împlinit tot ce trebuie să împlinească. Un concubin este vulnerabil, iar cel căsătorit este mult mai greu abordabil.

Unde şi cum intervine iertarea Lui Dumnezeu în acest păcat? Eu cred că cel care se recăsătoreşte în alte cazuri decât cele două excepţii, trăieşte în preacurvie. Divorţul nu este nicăieri poruncit în Scriptură ci, iertarea este poruncită. În cele mai multe cazuri după **divorţ cei doi se grăbesc cu recăsătoria.** Acest aspect este foarte grav.

Răspunsul final al unor astfel de situaţii nu-l poate da unul singur, ci un comitet de fraţi, iar persoana în cauză este în final cea care ia decizia, şi suportă consecinţele. De aceea trebuie să căutăm resurse ca să salvăm căsniciile nu să aducem divorţul. Suntem categoric împotriva divorţului, categoric pentru iertare, împăcare şi reabilitarea familiei.

Sunt conştient că pot fi multe cazuri particulare ale acestui aspect, dar scopul meu a fost să analizăm cele scrise în Scriptură cu privire la porunca a 7-a :’’Să nu preacurveşti’’.

Celelalte aspecte particulare se pot discuta împreună cu comitetul de fraţi al fiecărei biserici când apar.

Având în vedere că a existat divorţ şi recăsătorire înainte de mântuire, cred că Dumnezeu iartă, dacă există pocăinţă.Fapte 17.30’’Dumnezeu nu ţine seama de vremurile de ..’’şi îngăduie acea căsnicie în cele din urmă, şi copii lor.Ce să facă? Se mai pot întoarce la primul partener, după ce acela are o nouă familie? Nu! Să rămână necăsătorit? Păi deja este căsătorit. Să se despartă de actualul partener?

Poate cel divorţat şi recăsătorit să facă o lucrare publică? Nu, cred că în nici unul dintre cazuri.

Domnul să ne dea lumină , Amin !

- **Concluzii exegetice cu privire la etica biblica a divortului si a recasatoriei**

  Pe baza studierii celor mai importante pasaje biblice referitoare la divort si recasatorire, putem trage urmatoarele concluzii:

Planul original si voia Lui Dumnezeu pentru creatie este ca legamântul casatoriei sa fie valabil pâna la moarte;

Nici Dumnezeu Însuşi si nici Dumnezeu prin Moise nu a poruncit divortul;

Explicaţia dată de Isus cu privire la motivul pentru care Moise permitea divorţul consta în inimile împietrite ale oamenilor;

Divorţul acceptat de Isus se produce numai din cauza unor pacate sexuale (porneia), dar si în acest caz divorţul este doar o îngăduinţă a Domnului. Modelul ideal rămâne unitatea familiei, pentru că Dumnezeu urăşte divorţul;

În cazul divorţului motivat de adulter (porneia), partea vătămată are dreptul la recăsătorire;

În cazul divorţului nemotivat de adulter, părţile nu au dreptul să se recăsătorească;

Recăsătorirea unei persoane divorţate fără motiv de curvie (porneia) sau căsătoria cu o persoană divorţaţă fără motiv de curvie (porneia) constituie adulter;

Pavel spune că învaţăturile fundamentale ale Domnului trebuiesc urmate întocmai, si anume că soţia nu are voie să-şi părăsească bărbatul şi că bărbatul nu are voie să divorţeze de soţia sa;

După Pavel, când divorţul are loc, singurele opţiuni biblice pentru persoana divorţată este împăcarea sau viaţa celibatară;

Recăsătorirea este permisă pentru o văduvă sau un văduv, cu condiţia ca noul partener sa fie credincios;

Potrivit lui Pavel, daca soţul necredincios divorţează de cel credincios, partenerului credincios i se îngăduie divorţul, fără sa fie culpabilizat.

Exod 20.15:’’ Să nu furi !’’

Unii oameni sunt de acord că în unele cazuri nu este păcat să furi, să îţi însuşeşti ceva ce nu este al tău, fără acordul celuilalt. În unele cazuri nici nu se mai numeşte’’furt’’, ci ‘’a lua’’. Vezi Iosua 7.21 !

Justificări pentru furt:

-Dacă ai într-adevăr nevoie de acel lucru poţi să-l iei, pentru că ai nevoie.

-Ai *dreptul* să-l iei dacă proprietarului nu-i trebuie (nu l-a mai folosit de mult timp). (dar fără să ceri).

-Poţi să iei ceva dacă proprietarul nu se prinde, nu îşi dă seama.

-Poţi să iei lucrul respectiv dacă proprietarul îl poate înlocui cu uşurinţă; el îşi permite.

-Poţi fura dacă este vorba de un obiect mic, nu este ceva mare.Cânt.2.15. Apoc.9.21 ‘’furtişaguri’’.

-Dacă iei ceva de la o persoană necunoscută nu e păcat, dar de la un cunoscut nu poţi lua, nu se merită să furi de la un prieten.

-Este în regulă dacă furi de la companie, de la o firmă mare. Aşa se proceda la noi în ţară pe timpul comunismului, e al nostru totul.

-Este bine să furi, dar ai grijă să nu fii prins.

Câţi nu ar fura dacă ar şti sigur că nu sunt prinşi ???

-fură că sunt săraci: Prov.30:7,9

Dacă ar fi să definim într-o singură poruncă cele 10 porunci, atunci acel cuvânt ar fi :’’Respect’’.

Avem 10 degete şi 10 porunci !

De mii de ani se vorbeşte despre furt, şi tot nu am scăpat de el, ba parcă este mai rău înrădăcinat în fiinţa noastră. Fură şi săracii şi bogaţii. Legea se pare că nu are putere să oprească acest flagel.

Ştiţi acea imagine cu un copil care prins furând de mai multe ori i s-a tăiat o mâna, după care fura cu cealaltă, şi după ce i s-a tăiat şi această mână, fura cu dinţii?!

Câţi dintre noi putem spune că nu am furat niciodată nimic, măcar un lucru mic ?

Ascultam odată pe cineva care spunea că lucra la o fabrică textilă. El era creştin,dar mai fura câte un batir de aţă. Noaptea în vis Dumnezeu i-a arătat o discuţie din iad:’’tu pentru ce eşti aici, se intrebau unii pe alţii? Unii spuneau lucruri grele, iar când i-a venit şi lui rândul, toţi râdeau de el...şi Domnul i-a zis: pentru un batir de aţă vrei să te duci în iad?’’

EXEMPLE DE FURT:

- **Furtul calificat**

- Furtul săvârşit în următoarele împrejurări:
- a) de două sau mai multe persoane împreună;
- b) de o persoană având asupra sa o armă sau o substanţă narcotică;
- c) de către o persoană mascată, deghizată sau travestită;
- d) asupra unei persoane aflate în imposibilitate de a-şi exprima voinţa sau de a se apăra;
- e) într-un loc public;
- f) într-un mijloc de transport în comun;
- g) în timpul nopţii;
- h) în timpul unei calamităţi;
- i) prin efracţie, escaladare sau prin folosirea fără drept a unei chei adevărate

Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi furtul privind:

a) un bun care face parte din patrimoniul cultural;

b) un act care serveşte pentru dovedirea stării civile, pentru legitimare sau identificare.

Furtul privind următoarele categorii de bunuri:

a) ţiţei, gazolină, condensat, etan lichid, benzină, motorină, alte produse petroliere sau gaze naturale din conducte, depozite, cisterne ori vagoane-cisternă;

b) componente ale sistemelor de irigaţii;

c) componente ale reţelelor electrice;

d) un dispozitiv ori un sistem de semnalizare, alarmare ori alertare în caz de incendiu sau alte situaţii de urgenţă publică;

e) un mijloc de transport sau orice alt mijloc de intervenţie la incendiu, la accidente de cale ferată, rutiere, navale sau aeriene, ori în caz de dezastru;

f) instalaţii de siguranţă şi dirijare a traficului feroviar, rutier, naval, aerian şi componente ale acestora, precum şi componente ale mijloacelor de transport aferente;

g) bunuri prin însuşirea cărora se pune în pericol siguranţa traficului şi a persoanelor pe drumurile publice;

h) cabluri, linii, echipamente şi instalaţii de telecomunicaţii, radiocomunicaţii, precum şi componente de comunicaţii se pedepseşte cu închisoare de la 4 la 18 ani.

Furtul care a produs consecinţe deosebit de grave se pedepseşte cu închisoare de la 10 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.

În cazul prevăzut la alin. 3 lit. a), sunt considerate tentativă şi efectuarea de săpături pe terenul aflat în zona de protecţie a conductei de transport al ţiţeiului, gazolinei, condensatului, etanului lichid, benzinei, motorinei, altor produse petroliere sau gazelor naturale, precum şi deţinerea, în acele locuri sau în apropierea depozitelor, cisternelor sau vagoanelor-cisternă, a ştuţurilor, instalaţiilor sau oricăror altor dispozitive de prindere ori perforare.

1COR.6:10

-târguieli necinstite 1 Tes.4.6

-luare sau dare de mită, corupţie.Isaia 1.23, Eclesiastul 7.7, Exod 23.8

-să nu plătim bir Cezarului, Luca 23.2

-evaziune fiscală Prov.20.3

-ia cu împrumut şi nu dă înapoi Psalm 37:21

-găseşti un obiect şi nu-l duci proprietarului când îl ştii.Deuter.22:1-5

-trafic de influenţă, abuz de autoritate

-răpire de persoane Deuter.24:7

-copiatul la şcoală, plagiatul,plastografiatul (2Tes.2.2)

-oprirea salariului. Lev.19.13

-furatul la cântar – Deuteronom 25:13-16

-furtul de timp,''ei se fac că ne plătesc, noi că muncim'', sau ''timpul trece, leafa merge noi cu drag...chiulim''.

Cine ştie să facă o treabă bine şi n-o face, săvârşeşte un păcat. Iacov 4.17 (interpretare)

-punctualitate, nu te ţii de cuvânt. Furăm din timpul de închinare, e ziua Domnului ...

De ce e rău să furăm?

Pentru că este împotriva Cuvântului Lui Dumnezeu. Câştigul se poate realiza prin ''**muncă**'' şi prin ''**cadou**''. Cine munceşte apreciază munca.

Munca l-a creat pe om, dar lasă că nici lenea nu a omorât vreodată pe cineva!

Nu contribuim cu nimic la taxe, dar vrem să avem servicii de sănătate, drumuri, infrastructură etc...este un zvon ca fabrica Renault vrea să se mute de la noi din ţară în altă parte din cauza lipsei autostrăzilor.

2 Tes.3.10..’’cine nu vrea să lucreze, nici să nu mănânce’’.
Evreii au un proverb:’’cine nu-şi învaţă copilul să muncească, îl învaţă să fure’’.

Furtul produce dependenţă şi egoism, dar cel ce munceşte se gândeşte şi la altul.Filipeni 2.4

Cineva spunea:’’în Biblie,mâna este descrisă ca organul care dă..’’, iar în DEX organul cu care apucăm.

- Îl furăm pe Dumnezeu:

-dărnicia este poruncită de Dumnezeu.Maleahi 1.3;3:7; 2 Cor.8,9. Păi are nevoie Dumnezeu de banii noştrii? Câţi bani are Dumnezeu, stiţi? Atâţia câţi îi dăm noi ! De la noi din Biserică zicea cineva toţi dau ....unii însă dau la biserică, alţii dau în altă parte obligaţi de împrejurări.

CUM SĂ NE POCĂIM DE ACEST MARE PĂCAT?

1. De ce să ne pocăim de acest păcat? Exod 20.7. ’’El nu va lăsa nepedepsit pe cel ce ia în deşert Numele Domnului’’.

a) 1 Cor 6.9,10,11 – destinaţia finală a hoţilor, dar sunt consecinţe şi aici şi acum: frică, nefericire, probleme psihice, închisoare. Când Acan fură îşi expune întreaga familie, deci avem o responsabilitate colectivă. 2 Lucruri în 1 Cor.6: nu doar aţi fost spălaţi, **ci şi** aţi fost sfinţiţi.

În SUA a fost surprins pe o cameră video un jaf.Un hoţ a venit chipurile să schimbe o bancnotă de 20$, şi astfel să-l determine pe casier să deschidă sertarul automat unde se ţineau banii. Brusc el a scos pistolul şi smulgând banii care erau in casă a fugit. În casă însă erau doar 15 $, iar el lăsase bancnota de 20 $.
Nici un hoţ nu are în cele din urmă de câştigat.

Natura noastră veche poate fi schimbată doar de o natură nouă, prin Duhul Domnului. Naşterea din nou !

Natura veche:Matei 15:19; Apoc.9:21;1 Tes.4 .6 ,7 ; Iov 24:13-17; 1 Petru 4:15*;*

Natura nouă*: 1 Ioan 1.9; Efeseni 4:17-28, 2 Cor.5.17; Romani 13.9, Luca 19.8*

Dumnezeu este generos.El vrea să dea, El S-a dat pe Sine pentru noi. Tot ce avem vine de la El.

Trăieşte mai degraba să dai decât să iei !

‘’Când puterea dragostei va fi mai mare decât dragostea pentru putere, atunci lumea va fi altfel’’.(prov.engl.)

- Minciuna mare
- Este o minciuna care are ca scop sa înșele victima in a o face sa creadă informațiile spuse de cel care minte, ceva care va fi contrazis, probabil, de unele informații pe care victima le posedă deja. În cazul în care minciuna este suficient de mare, poate reusi, datorită reticenței victimei sa creadă că un neadevăr de o asemenea mărime ar fi într-adevar, fabricate.
- Cacealmea (bluffing).Cacealmeaua este atunci când pretinzi că ai informații pe care nu le ai de fapt.
- Minciuna deschisă
- Este o minciună spusa drept si confident in față, cu scopul de a fi convingator.
- Minciuna majordomn
- Este un termen inventat de cercetătorii de la Cornell University, care descriu ca fiind minciuni mici spuse electronic și sunt folosite pentru a incheia o conversație. De exemplu, trimițându-i cuiva SMS "trebuie sa plec, a venit chelnerul", când de fapt nu ești la restaurant.
- Minciuna contextuală
- Se poate afirma o parte a adevărului in afara contextului, știind ca fară informații complete, se creeaza o impresie falsă. De asemenea, se pot da fapte exacte dar să înșeli cu ele. De exemplu sa spui "Da, exact, am mâncat toată ciocolata singur(ă)", spus pe un ton sarcastic, ar putea suna pentru cel care te ascultă, că de fapt nu ai mancat singur ciocolata, când de fapt ai mancat-o.
- Minciuna de urgență.
- Minciuna de urgență este o minciună strategică, spusă atunci când adevărul nu poate fi spus pentru că provoaca daune sociale. De exemplu, un vecin poate minți o nevastă furioasă în legătură cu soțul ei infidel, pentru ca soția să nu îi provoace leziuni fizice soțului sau invers în timpul conflictului dintre cei doi.
- Exagerarea
- O exagerare apare atunci când cele mai fundamentale aspecte ale unei afirmații sunt adevărate, dar numai într-o anumită masură. De asemenea, este vazută ca „întindere a adevărului” sau a face ca ceva sau cineva sa para mai puternic, slab sau real decât este.
- Minciuna glumeață
- Minciunile glumețe sunt facute pentru amuzament și formulate într-un mod pe care să îl înțeleagă toți participanții conversației sau spectatorii, telespectatorii etc... un exemplu este ironia sau tachinarea.
- Minciuna pentru copii
- Minciunile pentru copii, sunt in general mediocre, în care deseori se utilizează eufemisme, pentru a fi mai ușor pentru adulți să abordeze un subiect cu un copil. printre cele mai cunoscute exemple este cel al berzei *„copiii ajung pe lume aduși de barză”*, existența lui Moș Crăciun, Zâna Maseluță sau Iepurașul de Paști
- Minciuna prin omisiune
- Minciuna prin omisiune este acea minciună prin care se omit date importante, lăsând în mod deliberat o concepție greșită unei persoane.
- Minciuna în afaceri
- Vânzatorul unui produs sau serviciu poate sa faca publicitate falsă despre ceea ce oferă, în special când are competiție. Numeroase țări au adoptat legi –Protecția consumatorului– pentru a combate astfel de fraude.
- Minciuna nobilă O minciună nobilă, este una care în mod normal ar creea discomfort dacă adevărul ar ieși la suprafață, dar oferă unele beneficii pentru mincinos facând un bine societății ceea ce înseamnă ca face bine altora.
- Minciuna Albă
- Minciunile albe sunt minciuni minore care sunt considerate inofensive, sau chiar benefice, pe termen lung. O versiune generală de o minciună albă este de a spune doar parțial adevărul, prin urmare nu poate fi suspectat de minciună, pentru a evita intrebările incomode.
- Jurământ fals
- Jurământul fals este un tip minciună sau un tip declarație falsă dată sub juramânt în timpul unui proces juridic la tribunal sau în orice tip de jurământ scris. Jurământul fals este o crimă, pentru că martorul a jurat să spună adevărul, iar pentru credibilitatea instanței să rămână intactă, mărturia martorului trebuie să fie adevărată.
- Reclamă exagerată
- Aceste reclame sunt afirmații exagerate, de obicei găsite în publicitate si anunțuri, cum ar fi „cea mai bună calitate, la cel mai mic preț”, sau „întotdeauna votați pentru interesul tuturor”. Asemenea afirmații sunt puțin probabil sa fie adevărate, dar nu poate fi dovedit că sunt false, deci nu încalcă legea.
-

Să nu mărturiseşti strâmb împotriva aproapelui tău !

Exod 20.16

Unul dintre cei mai integri preşedinţi ai SUA, Abraham Lincoln, a avut într-o zi o dezbatere pe tema minciunii cu unul din opozanţii săi. Acel om la câteva vorbe spunea o minciună. Atunci Abraham Lincoln îl întreabă:

- domnule spune-mi te rog, câte picioare are o vacă?. Oponentul lui râzând îi răspunse:

- 4,câte să aibă!

-dar dacă s-ar presupune că şi coada vacii ar fi picior, câte picioare are o vacă?

-5 răspunde acesta.

-Vezi dumneata, asta e problema dumitale, că-i spui la coadă picior...dar tot coadă rămâne indiferent cum ai numi-o.Adevărul este unul singur.

<u>Originea minciunii</u> este Satan.Ioan 8.44

Ca să mintă un copil nu trebuie neapărat învăţat, el moşteneşte păcatul de la părinţii săi. Când sunt mici nu ştiu să se ascundă, dar când se fac mari mint şi cu greu îţi dai seama uneori.

Minciuna este vacanţa adevărului !

Forme mai rafinate, sau mai puţin rafinate:

-insinuarea:''oare a zis Dumnezeu?!'', ''Dacă eşti Fiul Lui Dumnezeu''.Satan strecoară îndoiala.

-o jumătate de adevăr+o jumătate minciună = minciună 100%. Când se coboară în Egipt, Avraam minte. Nu poţi trăi în minciună şi să ai binecuvântare.
Un jurnal de bord:''astăzi căpitanul nu a fost beat''. Lawyer- lyer! Avocat-mincinos

-bârfa-informaţii neverificate.Spui în spate ce nu spui în faţă.

-flatarea.Spui în faţă ce nu spui în spate.

-tăcerea vinovată.1 Samuel 19.Ionatan nu tace, deşi îşi riscă viaţa. Te costă **să spui** *adevărul*.

-reclame mincinoase pentru promovarea unui produs, sau păcat; reclame mascate.Scopul scuză mijloacele!

Tu să faci ce zice popa, dar să nu faci ce face popa.

-Oameni aşa zis credincioşi cerşesc pentru o aşa zisă biserică, dar sunt minciuni cele mai multe.Şi la noi vin în biserică şi se dau drept credincioşi ca să înşele.

Furtul şi minciuna sunt printre cele mai răspândite păcate.

În ziua în care vei mânca vei muri negreşit. Înţelegem astăzi sensul acestui avertisment? Motivaţia împotriva minciunii ar trebui să fie iubirea de Dumnezeu şi de aproapele. Il iubesc,de aceea nu pot să-l mint.

Eclesiastul 7:1 Nu aduce atingere unui nume bun. Ucigând, iei viaţa cuiva; preacurvind calci în picioare demnitatea cuiva; furând, deposedezi pe cineva de bunurile lui; mărturisind strâmb calci în picioare numele lui bun.

-**Coloseni 3.9**’’Nu vă minţiţi unii pe alţii, întrucât v-aţi **dezbrăcat** de omul cel vechi cu faptele lui.’’

-**Lev.19.11**’’Să nu furaţi şi să nu minţiţi, nici să nu vă **înşelaţi** unii pe alţii.’’

-**Iov 31.5**’’Dacă **am umblat cu** minciuna, de mi-a alergat piciorul după înşelăciune:’’

-**Psalmi 62:4**’’ Da, ei pun la cale să-l doboare din înălţimea lui**: le place minciuna;** cu gura binecuvântă, dar cu inima blestemă.’’

-**Isaia 28:14,15**’’Pentru că ziceţi: „Noi am făcut un legământ cu moartea, am făcut o învoială cu Locuinţa morţilor: când va trece urgia apelor năvălitoare, nu ne va atinge, căci avem ca **loc de scăpare** neadevărul, şi ca **adăpost** minciuna!”

-**Jeremia 9:2,3** „Au limba întinsă ca un arc şi **aruncă** minciuna; şi nu prin adevăr sunt ei puternici în ţară; căci merg din răutate în răutate, şi nu Mă cunosc, zice Domnul.’’

-**Psalmi 52:3**, ‘’**Tu iubeşti** mai degrabă răul decât binele, mai degrabă minciuna decât adevărul.‘’ Apoc.22:15 ‘’Afară sunt câinii, vrăjitorii, curvarii, ucigaşii, închinătorii la idoli şi oricine iubeşte minciuna şi trăieşte în minciună!’’

-**Osea 12.1**’’ Lui Efraim îi place vântul şi aleargă după vântul de răsărit; zilnic **măreşte minciuna** şi înşelătoria; face legământ cu Asiria şi duc untdelemn în Egipt.’’

-**Prov.6.16**’’Şase lucruri urăşte Domnul şi chiar şapte Îi sunt urâte: ochii trufaşi, limba mincinoasă, mâinile care varsă sânge nevinovat..’’

-**Fapte 5:3,4**’’Petru i-a zis: „Anania, pentru ce **ţi-a umplut Satana** inima ca să minţi pe Duhul Sfânt şi să ascunzi o parte din preţul moşioarei? (TU SĂ VREI SĂ DAI LA SĂRACI ŞI Dumnezeu să te omoare?) Dacă n-o vindeai, nu rămânea ea a ta? Şi, după ce ai vândut-o, nu puteai să faci ce vrei cu preţul ei? Cum s-a putut naşte un astfel de gând în inima ta? N-ai minţit pe oameni, ci pe Dumnezeu.”

-**1 Ioan 1:6,10***,* Dacă zicem că avem părtăşie cu El, şi **umblăm** în întuneric, **minţim** şi nu trăim adevărul. Dacă zicem că n-am păcătuit, Îl facem mincinos, şi Cuvântul Lui nu este în noi.**Evrei 6:18** pentru ca, prin două lucruri care nu se pot schimba şi în care este cu neputinţă ca Dumnezeu să mintă, să găsim o puternică îmbărbătare noi, a căror scăpare a fost să apucăm nădejdea care ne era pusă înainte,şi **1 Ioan 2:4** Cine zice: „Îl cunosc”, şi nu păzeşte poruncile Lui, este un mincinos, şi adevărul nu este în el.

Astăzi cea mai cumplită boală este cancerul. Celulele canceroase mint. Ele spun că sunt celule tinere şi că trebuie să se hrănească, şi încep să-şi tragă hrana pentru ele, formând o tumoare.Minciuna este un cancer.Ea minte ca să se hrănească, dar la urmă se vede că este un cancer. De aceea minciuna este prezentată alături de cele mai odioase păcate.

Unii mint de frică, ca cei doi din Eden şi încearcă să-şi acoperă păcatele cu frunze. Observaţi reacţia în lanţ: mi-a fost frică, m-am ascuns, mint (nu eu, ci..)

Alţii mint în glumă: ce, te-ai suparat, am glumit.Cei nesocotiţi glumesc cu păcatul. Cine se joacă cu focul se arde la degete, iar cine se joacă cu minciuna se arde la suflet.

În ziua veşniciei vom da socoteală – Matei 12.36. Haidem mai bine să ne judecăm aici şi acum pentru ca Domnul să ne ierte şi în ziua aceea ‘’ ca să fiţi fără prihană şi curaţi, copii ai lui Dumnezeu, fără vină, în mijlocul unui neam ticălos şi stricat, în care străluciţi ca nişte lumini în lume’’.Filipeni 2.15

Să nu pofteşti ! Exod 20.17,Mica 2.1,2

La ce fel de poftă se referă? La dorinţa nepotrivită de a avea ceva ce nu îţi aparţine. În această poruncă Dumnezeu se ocupă de interiorul nostru. În Eden, primii oameni au căzut înlăuntrul lor. A avut loc o cădere în inima lor, în mintea lor mai întâi. Prov.4.23.

Pofta=tendinţa de a trece dincolo de ceea ce ne oferă Dumnezeu, pentru că El nu ne satisface toate dorinţele. Există pofte legitime şi ilegitime. Cele legitime nu sunt păcătoase. Cum ştim care pofte sunt păcătoase? Biblia ne vorbeşte ea este barometrul spiritual. Biblia ne arată ce este bine şi ce este rău. Satan transformă setea în beţie, mâncarea în îmbuibare, relaţiile sexuale în lascivitate, desfrâu.

Poruncile de la 1-9 sunt de **acţiune** (vizează exteriorul – a 10-a de **afecţiune** (vizează interiorul)!

Doar Domnul şi cu mine ştie pofta din interiorul meu. Eu pot da bine la exterior dar lăuntrul meu Îl ştie Domnul, şi pot trăi cu acel păcat toată viaţa. Este asemenea v.din Ioan 4.24''Dumnezeu este Duh, şi cine se închină Lui, trebuie să I se închine în duh şi în adevăr''.

Matei 5.28-30 .''Taie, leapădă''. ''- taie sursa

1 Tim.6.9 ''*cufundă în prăpăd şi pierzare*''- o descriere asemănătoare cu iadul

v.10 – iubirea de bani este cu efect de bumerang, după ce îţi faci poftele se întoarce împotriva ta. Elvis Presley a murit de supradoza în '77.Era nefericit !

Ilustraţie: era odată doi călugări. Călătoreau. Mergând ei deodată zăresc pe malul unui râu o fată tânără îmbrăcată cam deocheat. Şi ea dorea să treacă râul dar îi era frică.Atunci unul dintre ei o luă la spinare şi a trecut-o pe celălalt mal. După aceea preţ de câteva ore cei doi călătoreau tăcuţi.Dar la un memnt dat celălalt îi zice celui ce o dusese pe fată în spate:''frate ştii că noi nu trebui să cărăm în spate astfel de persoane''.Dar şi celalat îi replică:''frate, eu am dus-o în spate câteva minute, dar văd că tu încă o mai duci, dă-o jos''.

Iacov.1.13-15 Ebraică-poftă= **atracţie** puternică spre ceva sau cineva, respiraţie grea. Pofta ilegitimă distruge relaţiile dintre oameni. Cele mai cunoscute direcţii ale păcatului poftei sunt orientate către : sex, acumulare de bunuri materiale şi faimă, laudă.1 Ioan le descrie ca fiind : ''pofta firii, pofta ochilor şi lauda''.Pofta afectează gândirea, afectează judecata, ia minţile omului.Osea 4.11''curvia, vinul şi mustul iau minţile omului''. Pofta ma **distruge** şi pe mine şi pe alţii prin mine.Tit 3.3 **robia** poftei, 1 Petru 1.14 te **târăşte**.

Oamenii care sunt robiţi de patimi şi pofte devin oameni izolaţi,singuri, nefericiţi. Exemple Saul, primul împărat al evreilor în 1 Sam. 15-acumularea de bunuri ilicte, Acan în Iosua 7, David o pofteşte pe Bat Şeba, nevasta lui Urie Hetitul. 1 Împ.21-Via lui Nabot.Cain l-a omorât pe Abel din invidie. Voia el ce avea Abel. Unii îşi măsoară avutul în funcţie de vecin.

Ilustraţia cu cel căruia i s-a oferit cât pământ putea să ia, cu condiţia ca seara să se întoarcă la stăpân !

Eclesiastul 5:10’’cine iubeşte argintul, nu se satură.’’

Coloseni 3.5;Efes.5.3,5; Luca 12.15;

Când se opreşte omul din pofta lui? îl satisface până la urma ceva?

Luca 12:18 se pare că golul se face din ce în ce mai mare până la moarte.

1 Tim.5.11.Pofta ne poate separa de Hristos. 1 Cor.5.11

2 Timotei 2.22 Fugi de poftele tinereţii,ale bătrâneţii etc..

<u>Concluzia:</u>

1.Cât de stresaţi suntem să facem bani? Prov.23.4

2.Relaţia cu ceilalţi pe tema poftelor neîmplinite este de conflict sau de înţelegere? Iacov 4.1

3.Cât de mult te compari cu alţii? Râvneşti la ce au ei? Eşti mulţumit cu ce ai? Filipeni 4.12.’’M-am *deprins* să fiu..’’ (procesul de învăţare al elevilor sub tutela profesorului)

4.Nu te mai compara cu alţii. 2 Cor.10.12. Efeseni 2.10 – poema – are o caracteristică de bază: este o lucrare unică. Nu există poezii la fel. De ce atunci să vreau să imit pe cineva,să fiu nu original ci copie?

5.Bucură-te cu ceea ce ai. Filipeni 4.11ânjind după ce nu ai nu mai te bucuri de ceea ce ai.Era odată un bogătan.El a dat un anunţ:’’cine e mulţumit de tot ce are să vină la mine (că eu nu cred că există aşa ceva) şi eu îi dau toată averea mea.A doua zi era coadă la el la uşă.Se miră omul şi le zice:’’voi sunteţi mulţumiţi de ce aveţi? Pai atunci de ce aţi venit la mine la uşă, plecaţi’’. Cum ne mai înşeală Satan!

6.Fii darnic.Dărnicia contraatacă pofta. 1 Petru 2.11 !Umpleţi mintea cu Cuv.Domnului.Astfel vei birui. Fii plin de Duhul.Fugi de pofte, ca Iosif.

Eclesiatul 2.3-11 !

CORTUL ÎNTÂLNIRII CU TOT CE ŢINEA DE ÎNCHINARE ŞI JERTFE

DESCRIEREA ŞI DIMENSIUNILE.Exod 25.8 .Cap.25-31 ne sunt date detaliile

I.Curtea exterioară: se aseamănă cu un gard cu pari: L=45,75 m, l= 22,87 m, şi h= 2,28 m, iar poarta de la intrare avea 10 m lăţime.vezi fig.1 (planul cortului). La intrare în curtea exterioară era *altarul de aramă* pentru jertfe, după care era *ligheanul de bronz pentru spălarea mânilor şi picioarelor.*

1.Curtea interioară. În curtea exterioară se afla inclus cortul propriu-zis: L=13,72m, l=4,57m, şi h=4,57m. Cortul avea două încăperi care erau despărţite de o ***Perdea groasă***. Partea de la răsărit, sau de la intrare este cunoscută drept *Locul sfânt*, iar cea de la apus , este numită *Locul Preasfânt*..

A.Locul Sfânt cuprindea: cum se intra în dreapta se găsea ***masa*** pentru punerea înainte a celor 12 pâini, schimbate la fiecare Sabat(0,9 x 0,45m x 0,7 m) în stânga era ***sfeşnicul***, (cântărea aprox. 1 talant de aur) Exod 25:6,27:20,;29.2, iar mai în faţă era ***altarul de aur*** sau altarul tămâierii. Locul sfânt era de : L=9 m, l=5 m.

B.**Locul Preasfânt** (Sfânta Sfintelor): avea următoarele dimensiuni : L=5 , l= 5 m .

1.***Chivotul mărturiei*** cu cei 2 heruvimi *ark of covenant vs.ark of Noah*, avea următoarele dimensiuni: 1,0 x 0,7 x 0,7 m. (Corabia lui Noe avea 133 x 22,22 x 13 m, 13960 tone, cam 526 vagoane.)

- în chivot se aflau 3 elemente: *vasul cu mană*, *toiagul lui Aaron şi tablele legii*.

- capacul chivotului (scaunul îndurării) avea 2 heruvimi cu faţa întoarsă spre capacul ispăşirii, şi era din aur bătut.Heruvimii trebuiau să semene cu îngerii cu aripi din prezenţa Lui Dumnezeu.Aici se cobora slava Lui Dumnezeu, între heruvimi, pe capac, unde se afla sângele.Fără vărsare de sânge nu este iertare.Evrei 9.22 (citiţi tot cap.9)

C. Învelişului cortului.Era format din 10 covoare confecţionate din in subţire şi din pânze vopsite în culori vii (albastru, purpuriu şi cărămiziu) şi pe ele erau brodaţi heruvimi. Covoarele aveau cam 13 x 2 m iar când se prindeau 5 covoare între ele aveau cam 13m x 10 m. Fiecare 5 astfel de covoare se prindeau între ele cu alte 5 covoare prin 50 de copci de aur. La final aveau 20 m x 13 m, suficient cât să acopere în întregime cortul până aproape jos, lăsând în spaţiu gol de 50 cm până la pământ. Chiotorile ne vorbesc de unitate, de încheieturi în Efeseni 4.16.
Cifra 50 =Cincizecime indică o promisiune.

Peste aceste covoare se afla un alt set de 11 covoare făcute din păr de capră, un material negru rezistent la intemperii, folosit şi astăzi de către beduini la confecţionarea corturilor. Ele erau mai lungi cu un metru faţă de primele, asftel încât ele atingeau pământul. Aceste covoare ascundeau în exterior frumuseţea culorilor vii ale celorlalte covoare.

Peste aceste covoare se afla o învelitoare de piei de berbeci vopsite în roşu şi o învelitoare de viţel de mare. Nu ne sunt date dimensiunile acestor covoare.

Culorile covoarelor şi a perdelelor: ***Albastru*** simbolizează locuinţa Lui Dumnezeu (Exod 24.10), **Purpuriul**=roba împărătească.**Cărămiziul** (Rahab)=Is.1.18 – păcatul lor.

D. Clădirea portabilă avea un cadru de lemn pe laterale, pe acoperiş şi în spate.

Scândurile din care era compus cadrul erau de 5 m înălţime şi de 70 cm lăţime şi 8 cm grosime, iar ca să se vadă covoarele viu colorate din interior, scândurile erau situate la 60 cm distanţa. Erau 46 de asftel de cadre: 20 x 20 lateralele, 6 în spate, şi câte una de-o parte şi de alta a intrarii.

E. Perdelele: interioare şi exterioare.Una era dispusă la intrarea în cort, iar alta care despărţea cele două locuri, sfânt şi prea sfânt.

Perdelele erau confecţionate din acelaş material ca celelalte doar că cea de la intrarare nu avea heruvimi cusuţi pe ea. Perdeaua de la intrare sta pe 5 stâlpi de aramă, era agăţată de cârlige de aramă. *În exterior se vede aramă peste tot*. Locul de intrare era mai strâmt faţă de cel care separa locurile, pentru că avea 5 stâlpi în loc de 4 cum era în interior. În interior perdeaua sta agăţată de 4 stâlpi poleiţi cu aur, de cârlige de aur.Pe ea erau cusuţi 2 heruvimi. *În interior predomină aurul*.

F. Altarul de aramă, numit al arderilor de tot. Aici se sacrificau animalele. Era confecţionat din lemn de salcâm, pătrat, de 6 m. pătraţi şi înălţimea de 1,5 m. La colţuri avea nişte coarne pe care avea să se pună sângele de la jertfă. Uneltele altarului erau tot din aramă. Altarul simbolizează apropierea omului de Dumnezeu doar prin jertfă. Acolo se aduceau jertfe permanent pentru păcat. De la Domnul Isus încoace jertfele au încetat. El a fost adus ca jertfă supremă, ultimă.

Arama= jertfa răscumpărătoare,suferinţa

Argintul=umanitatea, plata efectuată pentru răscumpărare,preţul plătit

Aurul=un simbol al divinităţii şi gloriei; el vorbeşte despre perfecţiunea strălucită a Persoanei Sale divine.

G. Altarul de aur sau al tămâierii. Tămâia este un balsam parfumat şi sugerează mireasma vieţii Sale de perfecţiune fără păcat. Astăzi se arde tămâie (simbolul), dar realitatea nu există.Au rămas oamenii cu simbolurile doar?

Le-au trebuit 6 luni evreilor să construiască acest Cort al întâlnirii. În Exod 35.21 şi Numeri 7 se spune cum a fost făcut de mâini şi inimi binevoitoare.

Scopul Cortului: să-i furnizeze lui Israel un centru vizibil de închinare; să anticipeze lucrarea Lui Hristos.

MOISE IOAN

descrie altarul de aramă	Îl descrie pe Mielul Lui Dumnezeu.Ioan 1.29
Spune despre lighean	Spune despre apa vieţii.Ioan 4.14
Scrie despre masa cu pâini	Isus, Pâinea Vieţii.Ioan 6.35
Sfeşnicul	Isus e Lumina Lumii.Ioan 9.5
Altarul tămâierii	Ioan 17-Rugaciunea
Scaunul îndurării, capacul	1 Ioan 2.2 La Isus e îndurare

Dedicarea cortului: Testul ! Norul slavei Lui Dumnezeu umple locul. Exod 40:33-38. (vezi Numeri 7)

La intrarea în cort era altarul care te bloca,nu puteai trece fără jertfă. (Evrei:9.7-12). Nu există altă cale! Astăzi se spune că nu contează ce religie ai, devreme ce ai una este în regulă. Evrei 10.19,20. Să ne amintim de prezenţa heruvimilor în Eden dar şi aici. Ei permit intrarea la Tatăl doar în anumite condiţii. Nu poţi sări peste altar (Rom.12.1) direct la slavă.

Şi astăzi se dă lupta care s-a dat şi atunci: Cortul întâlnirii vs.Viţelul de aur !!!

Arderea de tot este clarificată în cartea Levitic când se vede cum evreul aducea jertfa de bunăvoie şi o săra cu sare (legământ). Astfel evreul se vedea pe el cum ardea în chip simbolic, pentru că el merita, dar vedea şi legământul Lui Dumnezeu cu el. Lev.2.13

Până la jertfă însă mai avem de studiat : **Marele Preot**, **Jertfele** (5) **Sărbătorile sfinte.** Toate ne apropie de Dumnezeu, ne învaţă tot mai mult.

Până acum am văzut cum a scos Domnul poporul afară din Egipt.De acum am văzut cum scoate Domnul ''Egiptul'' din popor. Exodul începe cu păcătoşii, iar Leviticul cu sfinţii. Exodul ne-a arătat calea de ieşire din ţara robiei, iar Leviticul ne arată calea de intrare la Dumnezeu.

ELEMENTELE CORTULUI-detalii

- I.**Elementele cortului – Masa** . Exodul 25:23-30, Lev.24:5-9
-
- **MASA** pentru punerea pâinilor: lemnul era din salcâm – umanitatea, îmbrăcat în aur, ***masa*** pentru punerea înainte a celor 12 pâini, schimbate la fiecare Sabat. Ea se afla cum intrai de la răsărit în partea dreapta a locului sfânt. 12 turte după numărul copiilor lui Israel. Pâinea era pentru Aaron şi fiii lui, iar tămâia pentru Dumnezeu. Floarea de făină era rezultatul unei bătăi cu un băţ a sacului gros in care se punea făina. Ce este mai bun este pentru noi.
- 1Sam.20.35-42 arată contextul în care se afla David. În 1 Sam.21:1-7 lui David i se dă să mănânce''pâine sfinţită''.
- Masa = un subiect preferat de Dumnezeu. El doreşte să ne hrănească. Este singura religie în care Dumnezeu doreşte să stea la masă cu ai Săi, de aceea masa este un obiect unic în închinare în faţa Lui Dumnezeu. Apoc.3.20, Ioan 6.35, Domnul Isus la fel. Masa indică părtăşia nostră cu El.
-
- II.**Altarul tămâierii Exod 30 :1-10**
- Pe coarnele altarului se punea sânge. Apoc.8.1-4 ne arată că în cer este originalul, iar pe pământ copia.
- La cort exista 2 altare: afară –**mare**, pentru arderile de tot şi reprezintă **Calvarul**, Golgota, şi înlăuntru**, mai mic**, altarul de aur este Cel ce ne ţine în Har (oficiul de **Mare Preot**, mijlocire). Pe altarul de aur se va arde necurmat tămâie. Pe cel de aramă va fi fost adusă o singură jertfă, dar pe acesta din urmă se va arde tămâie necontenit, adică v.8 este o mijlocire necontenită. Ioan 1.14 : ''a cortuluit'' printre noi. Altarul de afară ne mântuieşte, iar cel dinlăuntru ne menţine în har. Altarul de aur ne arată că nu putem fi desăvârşiţi niciodată fără Un Mijlocitor, fără Domnul Isus. Semnificativă este rugăciunea de Mare Preot din Ioan 17. Ea este făcută pentru cei ce sunt deja ai Lui. 1 Ioan 2.1 ''avem la Tatăl un Mijlocitor''. Evrei 4.14-16.
- *Lecţia de aici ne învaţă că rugăciunea este mai importantă decât predica*. Pe pământ Domnul Isus se ruga nopţi întregi. Dimineaţa ucenicii Îl găseau rugându-se. Nu e de mirare că ucenicii cer să-i înveţe să se roage!
- Luca 22:31-34 ''Eu M-am rugat pentru tine..''.Domnul nu-l scutură pe Petru tare şi ţipă la el să nu cumva să se lepede, ci altfel spune, îi spune secretul supravieţuirii lui Petru:''Eu M-am rugat pentru tine''.Timpul rugăciunii este la trecut. Eu m-am rugat pentru tine ca să nu ţi se piardă credinţa. Tu Petre, tu Ioane, Ioacove, voi nu puteţi avea grijă de voi. EL Marele Preot merge la altar şi mijloceşte. Mai târziu îi roagă şi pe ei să mijlocească împreună cu Domnul, dar de fiecare dată ei adorm. Ce mijlocitor să fie omul, femeia, oricum s-ar numi el,ea ?! Ce încredere să ai în Petru sau în vreun sfânt că el mijloceşte? ''Duhul este plin de râvnă dar carnea este neputincioasă''. Deci baza că Petru se va întoarce de la calea lui cea rea, este în Domnul, nu în Petru.
- Ioan 17:9''pentru ei mă rog''- de aceea ei au biruit, pentru că Domnul a mijlocit. Oricare alt mijlocitor ar adormi! Evrei 8:1-6; 9:18-26
- Sunt încredinţat că Acela (Filipeni 1:6) care a început în voi această lucrare, tot El o va duce la bun sfârşit. Apoc.8.3 ne arată că nu ne rugăm degeaba. Ne rugăm după voia Lui, şi El ne ascultă.
- Ce face ca ruga noastră să fie eficientă? Doar simplul fapt că punem Numele Domnului în ea? Nu! Doar dacă sunt una cu Domnul.
- John Mac Arhur:*''rugăciunea nu este un act ritual la întâmplare, ca o datorie, ci ea este pulsul vieţii spirituale''*. Walvoord:*''rugăciunea nu este un lux, ci ea este ceva esenţial''*.
-

- III.**Perdeaua dinlăuntrul cortului !**
- Exod 26:31-33, Lev.16:1-10. Perdeaua poartă cu ea un mesaj: la Dumnezeu accesul este interzis. Moise doreşte să-L vadă, dar Domnul îi spune că nu se poate să-L vadă cineva şi să trăiască. Isaia 57:16''înaintea Mea cad în leşin duhurile şi sufeletele pe care Le-am făcut''. Marele Preot intră în cortul din cer. Evrei **6**:18-20; **8**:1,2; **9**:1-28; **10:**5,19,20,21-23
-
- IV.**Sfeşnicul de aur. Exod 25:31-40**
- Cifra 7 este foarte des întâlnită şi arată perfecţiunea,desăvârşirea Lui Dumnezeu.
- În curtea exterioară – lumină naturală; în Sfânta – lumină artificială; În sfânta Sfintelor – lumină divină. Deşi are 7 braţe, sfeşnicul este Unul: Hristos Domnul este fusul! Regăsim versete cu sfeşnicul şi în 1 Împ.7; Zaharia 4, Apoc.1.
- În Ioan 8.12''Eu Sunt Lumina lumii''! Isus este sfeşnicul ! Era confecţionat din aur curat, bătut. Sfeşnicul avea 3 meniri:
- 1.**Frumuseţe**. Jeremia 1.11. Ce vezi Ieremio? Văd o ramură de alun! (engl.almond tree), greşit Cornilescu. Simbolul sfeşnicului era ca toiagul lui Aaron: cu muguri,flori, fruct, înscris în structura acestuia. Acest sfeşnic ne aminteşte şi de pomul vieţii din Eden şi din Apocalipsa 22.2
- 2.**Valoare**. Un talant de aur bătut, nu din lemn poleit.
- 3.**Lumină**. Nici un pic de fum, ci Lumină clară. Noi suntem numiţi de Domnul în Evanghelie ''lumini''. Arde în noi acel ulei tainic, special : Duhul Sfânt?
-
- V.**Chivotul mărturiei Exodul. 25:10-22**
- Când era transportat, chivotul mărturiei era înfăşurat în perdeaua dinlăuntru şi transportat de Chehatiţi. Cortul era ca un trup, iar chivotul era ca inima trupului. Este curios că în cartea Exodului, primul element despre care se vorbeşte este chivotul. Acest chivot poartă în el o mărturie. De fapt unii spun că el poartă în el dovada păcatelor noastre. Chivotul avea un capac care era din aur bătut şi pe el erau 2 heruvimi. Acolo spune în v.22 ''Mă voi întâlni cu tine, acolo de la înălţimea capacului ispăşirii îţi voi da poruncile Mele.''Numeri 4:1-16 ne spune cum se proceda cu elementele când se deplasau. Numeri 10:35,36
- Aron(ebr) – chivot,ladă. Alte denumiri: container, coş, barcă, sicriu. În VT. Există 3 chivoturi:
- 1.*Noe*.Fă o ladă, un chivot,o barcă (de fapt nu arăta ca o barcă) 2. *Moise*-un sicriaş, un coşuleţ. 3. Aici în Exod,*chivotul mărturiei*.
- Chivotul este un simbol al prezenţei Lui Dumnezeu peste o mărturie, un loc al întâlnirii păcatului nostru cu sfinţenia Lui, iar prezenţa sângelui face posibil ca întâlnirea să nu aibă ca urmare moartea noastră. Prezenţa Lui nu este văzută în altă parte decât pe capac,între heruvimi. De acolo vorbea Dumnezeu iar când El vorbea poporul ieşea din corturile lor şi se aruncau cu faţa la pământ.
- În chivot existau *tablele legii* – etalonul Lui Dumnezeu, judecata este făcută conformă cu Legea Sa. În toată istoria lumii nu a existat vreun om vreodată care să fie măsurat cu standardul sfinţeniei Sale şi să nu fie găsit vinovat.Tablele mărturiei Exodul 24.12, Deuter.9.9-11, 1Ioan1.1(mărturisim)
- *Castronul cu mană* – arată răspunsul Lui Dumnezeu la **răzvrătirea** lor.Exod 16 (ne-am ocupat în detaliu de el)
- *Toiagul lui Aaron* – dintr-un lemn uscat El va face minuni. Numeri 17.10 (**răzvrătire**).Numeri16.38-40. Domnul nu-Şi face lucrarea prin voluntari,ci prin chemaţi.
- Numeri 17.1-10. Dumnezeu poate face minuni dintr-un toiag uscat.

- *Capacul ispăşirii*. Pe el se punea sângele jertfei, pe capacul sub care era condamnarea noastră. Cineva spune că acest cort este Evanghelia predicată prin mijloace vizuale. (judecată – ispăşire)
- În Biblie ne sunt date 3 mari evenimente în care chivotul a fost folosit ca simbol al prezenţei Lui Dumnezeu. Chivotul este adesea neânţeles, folosit în scopuri greşite, ca pe un zeu, ca pe o amuletă. Hai să ne luăm la întrecere să vedem cine e mai mare noi sau voi, zic evreii!
-
- Limitele în care El este cu noi şi limitele în care credem că putem face ce vrem cu El !
-
- **A.Iosua 3**. Trecerea Iordanului. Credinţa nu-l manipulează pe Dumnezeu. Dacă eu mă rog, El este obligat să mă asculte.
- **B.1 Samul 4**.Dumnezeu nu este într-o cutie să facem ce vrem noi cu El.
- **C.1 Samule 6 şi 2 Sam.6.7**. Ha, zic alţii, toate sunt o mare păcăleală. Chivotul e gol...nu e nimic adevărat....iar rezultatul este o mare jale.
- Nu tu îL manevrezi pe Dumnezeu. Dacă viaţa ta nu e plăcută înaintea Lui,şi tu încerci să te foloseşti de El ai grijă: nu îl poţi obliga pe Dumnezeu cu nimic. Faţă de Dumnezeu trebuie să ai evlavie, respect, teamă sfântă. Nu te tragi cu El de şireturi.
- *La ei atunci era cu Chivotul – la noi este uneori la fel cu Duhul Sfânt !*
- ''cutremuraţi-vă şi nu păcătuiţi...''-Psalm 4.4,''nu a crezut ca un lucru de apucat să fie de-o potrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine Însuşi...''.Filipeni 2.6
-
- <u>Iosua 3:1-17 şi 4:1-7</u>.Aici întâlnim cea de-a doua generaţie din pustie.3:3 ,''când veţi vedea chivotul....să staţi la o depărtare de 600 m....experienţe noi ale copiilor lui Israel. Era nevoie ca a doua generaţie să vadă, nu să trăiască doar din amintiri sau din spusele altora. Ioan 14.6. Părinţii lor au trecut Marea Roşie, ei trec Iordanul.
-
- <u>1 Samuel 4</u>. Diavolul vrea închinare. În pustie când erau muşcaţi de **serpi**, cine i-a vindecat, şarpele sau Dumnezeu? Ei au făcut din acel obiect un idol, îl numeau Nehuştan.2 Împ.18.4 **Crucea** la fel este transformată în amuletă. Unii zic că dacă nu ai crucea eşti de la diavolul. Cu **chivotul** cam la fel s-a întâmplat. Nu putem face cum credem şi ce vrem noi cu Dumnezeu! El nu este obligat să facă ce vrem noi ! Iei un bilet la loto şi crezi că El îţi arată numărul câştigător. Iei o icoană şi te bazezi pe ea că te face sănătos, îţi aduce prosperitate materială. Simbolul nu e Dumnezeu. Nimeni nu poate manevra simbolul spus de Dumnezeu, nu orice simbol, adică acea reprezentare, fără să aibă mari necazuri. Diavolul foloseşte simboluri religioase ca şi cum l-ar obliga pe Dumnezeu.
- Ce uşor au luat Ierihonul şi ce s-a întâmplat la Ai? În loc să se pocăiască după acest moment, ei iau chivotul şi cred că fac ce vor ei cu el. (cum era viaţa lui Hofni şi Fineas?). Filistenii se tem de chivot mai mult decât evreii. Nu-i poţi face rău Lui Dumnezeu.
- **1 Sam 5**.Filistenii dispreţuiesc chivotul.v.5 Ce concluzie ciudată trag filistenii: le-a sfinţit pragul şi de atunci ei nu mai calcă pe el.v.11 – în loc să se întoarcă ei la Dumnezeu, ei gonesc chivotul.1 Sam.6:1. Şapte luni a stat la ei chivotul. Ce ironie: vin specialiştii, dar care nu-L cunoşteau pe Dumnezeu. Totuşi ei îşi dau seama că e vorba de ,''vină'', iar evreii, nu. Se smeresc... şoareci.. nu alte animale mari.
- Dumnezeu este vizitiul = 1 Sam.6.7,9-16. Nişte păgâni se tem, iar evreii nu. După ce evreii aduc jertfe, ei se obişnuiesc cu chivotul, dispare teama reverenţioasă, şi se uită în el.v.19
- Păcatul bisericilor moderne este că se încearcă să se folosească de Dumnezeu în folosul lor personal, fără să-L respecte, fără să aibă teamă de El. 1 Samuel 6:20,21''cine poate sta înaintea Domnului, înaintea acestui Dumnezeu sfânt? Să se depărteze de la noi?
- Ce diferiţi sunt locuitorii din Chiriat-Iearim. Fără probleme, primesc chivotul la ei şi astfel chivotul stă 20 de ani acolo.
- Sunt eu robul Lui, sau vreau să fac din El robul meu?!
-

- VII **<u>Ligheanul spălării</u>**
- Exodul 30:11-16 *răscumpărare prin plată*; 17-21 *curăţit prin apă*; 22-38 *uns cu un parfum special.* În 1 Ioan 5:6-11. Cine este în slujba Lui trebuie să fie curat, altfel este omorât. În casa lui Solomon erau 10 ligheane ca să aibă unde se spala toţi preoţii. În Templul din Mileniu prezentat de Ezechiel, nu mai e lighean, ci un râu care curge din ce în ce mai mare. Nu poţi să te apropii de El fără apă.Nici un doctor nu intră in sala de operaţii dacă nu s-a spălat pe mâini. Dumnezeu urăşte praful păcatului. Oricat de putin aş fi murdar, doar mâinile, nu se poate, există un parfum care schimbă mirosul. Există un parfum doar pentru Dumnezeu. Peste tot trebuia să dea cu parfum. O mireasmă!
- Lighean= ebr.ceva care curgea şi te spălai, ca un bazin. Avea un picior ca să se poată spăla şi pe picioare.Tit 3:5 (apa=viaţa, curatenia, Cuv.Dlui, sfintire, moartea). Nu este un simbol inutil ligheanul. După jertfă(pocăinţa nepocăiţilor) trebuia să te speli (pocăinţa pocăiţilor, a preoţilor) ligheanul. 1 Cor.11 (şi nu puţini dorm).Cortul nu avea duşumea, de aceea era praf mult.Un simbol al lumii acesteia.
- Tămâia-acoperă mirosul urât al lumii, al păcatului, şi ea este rugaciunea care se ridică la Dumnezeu şi nările Lui Dumnezeu miros ceva plăcut.Rugaţi-vă neîncetat ! Aduceţi un miros frumos înaintea Domnului,Amin!